

[1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலே நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் இன்று மாலை 4-30 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-43 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

இடைவேளைக்குப்பின் பேரவை மீண்டும் மாலை 4-30 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

(6) 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும்
ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4.—பொதுவிற்பனை வரிசளும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,11,31,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion—

To discuss policy

“That the allotment of Rs. 3,11,31,300 under Demand No. 4—General Sales Tax and other taxes and duties—Administration be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following cut motion—

To discuss policy

“That the allotment of Rs. 3,11,31,300 under Demand No. 4—General Sales tax and other taxes and duties—Administration be reduced by Rs. 100”.

1973 மார்ச் 26]

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, ஒருமுனை விற்பனை வரி விதித்து, பலமுனை விற்பனைவரி முறையை மாற்றியமைப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் @ என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 3,11,31,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என் வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move the following cut motion—

To discuss about abolition of sales tax on food stuffs—

“That the allotment of Rs. 3,11,31,300 under Demand No. 4—General Sales Tax and other taxes and duties—Administration be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்குள்ளன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த இலாகா சார்பாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிற விவரக் குறிப்பை நான் படித்ததாக எடுத்துக்கொண்டு அவைக் குறிப்பில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **THIRU K. M. SUBRAMANIAM :** Mr. Deputy Speaker, Sir, In spite of the strict orders, this Government does not seem to appreciate that prices are shooting up so far as essential commodities are concerned.

I do not think they realise that in the selling price of any essential commodity, 20 per cent is the incidence of the sales tax. In the small industries there are three stages of purchase. When they buy direct from manufacturers or from wholesaler, there is less incidence. First there is 7½ per cent sales-tax before manufacture and finally where it reaches the consumer, the incidence is 12 per cent. I am very sorry, that this Government does not appreciate that 20 per cent of the cost of essential commodity is incidence of sales tax. This sales tax had been introduced by Rajaji as a compensation for scrapping prohibition and for off-setting that loss of revenue.

So when prohibition has been scrapped now, this Government may seriously consider the question of reducing sales tax. Here we must know one thing. There has been increase of sales tax, when considered to that of 1967-68, by nearly Rs. 50 crores in 1973-74. That means

① 630-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 26]

Thiru K. M. Subramaniam

an average increase of Rs. 10 per person, whether he is rich, or poor, beggar or Maharaja. The incidence is not related with the status of the man who purchases. When compared to the lower and middle class men who purchase the essential commodities, the purchase by rich is not much. So incidence is only on poor people who buy these things. So if there is reduction in sales tax, he will be benefited. We must take also measures to bring down prices of essential commodities.

Coming to excise revenue, I think it is Rs. 36 crores this year. Out of the total earnings of Rs. 110 crores from all commercial taxes I think Government can reduce the tax by one per cent.

After all what we are giving from one side, we have to take by the other side. Our people who are poor are affected. Therefore considering these aspects, there is very good scope at least for the removal of the surcharge. I think this Government will surely appreciate that this surcharge is very very uncivilised form of tax and that it must be given up and at least that half a per cent is reduced. On the other hand I feel that certain recommendations have come from some other people to increase the surcharge to finance civic bodies. I hope and trust the Government will not fall a prey to such suggestions.

Secondly, the most curious thing that I have read here is the special concession to polyster fabrics. This Government should have gone through the profit and loss account of polyster manufactures. If they had done that, they would have found that polyster manufacture is many times more paying than the ordinary cotton manufacture. I think in polyster manufacture the average profit per loom is Rs. 100 per day whereas in cotton manufacture it will be only Rs. 15 or 20 for loom per day. I do not understand why this Government gives a concession to polyster especially which manufacture is collaborated by foreign companies. I do not know the reason for reducing the sales tax on polyster fabrics from $3\frac{1}{2}$ to $2\frac{1}{2}$ per cent.

Sir, apart from this, I am coming to a most important point in which I am fairly keenly interested. Sir, it is very unfortunate that the Government has reversed its policy in the matter of horse-race. They had abolished bookies. What is the policy behind it? Who are the people who are betting? It is not the poor people who buy a ticket for Rs. 10 that are effectly works there. It is the richer classes that do this. It is definitely not even the upper-middle class or middle class. By abolition of the bookies system, you are only helping the highest class of people that go to the race. Secondly, after abolition of bookies, betting has not gone down. If I say this the Hon. Minister may turn

1973 மார்ச் 26]

[Thiru K. M. Subramaniam]

round and as me, what is this you are saying "you have to prove this". What can I do to prove this? There is hopelessly heavy blackmarket and betting goes on in the race course. Only thing is that this kind of betting has gone from the official bookies to non-official or unofficial bookies who are operating from hotels. Even yesterday, when I was in the race course, just 3 ft. away from me, rich people were betting with unofficial bookies for several lakhs. There is a reduction in the revenue to Government for the year ending 28th February 1973 compared to the previous year. The reduction is of the order of Rs. 50 lakhs. This is because the Government has given the opportunity for evasion.

If Government has not given this opportunity there will not be evasion. There may be as in the past good revenue to the Government. But to-day all people are evading. It may be said that Government have got their nominees. Even the Inspector-General of Police, poor man, what can he do? How can he watch? I can say that punters are going about and if I say one figure, it will be caught by them. All this I cannot prove it. There was a recent incident of four winners for which Rs. 2 lakhs were bet and Rs. 18 lakhs was returned, and not a pie was payable to Government. Many do not know what is a bookie and who is a punter. You are all good men. Our Ministers do not know about all these things. They are good. But it is only the drunkard who can talk about drinks. Now, the abolition of bookies must be reversed. Bookies system should be reintroduced.

If you want to safeguard the interest of smaller classes of people, I would suggest that you abolish the tickets system. Tickets are bought for Rs. 5, 10 and 20. They are not bought by the richer classes of people. I want to say this seriously, because I know about it, Interested people come and give you certain stories and the Ministry believes it. They want a licence for the race club and at once, you think the reasons seem to be very good and say we will abolish bookies. None of the Ministers is interested in racing and no Minister in the Cabinet knows about racing (Laughter)

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: I thank Mr. Subramaniam for giving this certificate (Laughter).

MR. DEPUTY SPEAKER: Why not the hon. Member teach the House what is race and all that? Why not he enlighten us by giving some details?

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, if I give all the details of racing to this Legislature, this Cabinet will be the first to abolish racing

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1973 மார்ச் 26]

in this State. It is such a bad thing, there is so much fraud in it, there is so much of manipulation, there is so much of cheating and so many bad things are happening there. It has to be abolished. Failure to abolish is wrong. (Interruption) No, one need not be a life member. But I am a member of the race club.

MR. DEPUTY SPEAKER : You are damaging yourself, Mr, Subramaniam, for, you said there is so much of fraud, manipulation and all that. Now you say you are a member. By that you are damaging yourself.

***THIRU K. M. SUBRAMANIAM :** Every member is not a manipulator, and I want the Hon. Deputy Speaker to understand that. There are honest members also. Unless there are some honest people also, the race club, cannot exist.....

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Is the hon. Member a victim to this horse racing?

*** THIRU K. M. SUBRAMANIAM :** I am clever enough to safeguard myself. I am not so bad as to be cheated by other people. There are lakhs of people who go to the race-people like vegetable vendors, flower vendors, and give away their hard earned money and they get cheated their by bigger people, who can manipulate so many things. Of course, that is a separate question.

So, when there is a race club, Government should seriously think whether the abolition of the bookies is good and whether it is in the interest of the smaller people and whether it is not leading to less revenue for the Government. How much is the loss? In the booklet there it is seen as on 28th February 1973, the total collection is Rs. 95 lakhs as against Rs. 143 lakhs in the previous year, What is the loss? It is about 50 lakhs. When that is the case, why should the Government abolish the bookies.

Not only that. To have better control, Government have put four nominees- 2 were already there and now 2 more have been put. But the unfortunate thing about this is that these people who are nominees of Government are people who do not know anything about racing.

THIRU N. VEERASAMI : The hon. Member Narasimhan who is a nominee is a regular race-goer.

1973 மார்ச் 26]

*THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am sorry, I do not know about him. The other nominee, Mr. A. L. Srinivasan, I know. Whatever it is, the point is this. Sir, I am very serious about it. When I say this it is not for argument's sake, I am saying this to the Minister, I am definitely of the view that two things must take place at once. One is that there must be a reduction of sales-tax at least by half a per cent and abolition of the surcharge. So far as the race club is concerned, there must be at least re-introduced bookies; for bigger people are betting heavy amounts, in lakhs privately through unofficial bookies. By re-introduction of bookies, Government could get higher revenues from this sources which they are losing just now. Thank you, Sir.

* திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்தையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு வணிகத் துறை மூலம் அண்மைக் காலத்திலிருந்து, 1966-67-லிருந்து 56-10 கோடி ரூபாய்க்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, படிப்படியாக வளர்ந்து இன்றைய தினம் 1971-72-ம் ஆண்டுக்குள் ஏறத்தாழ 11.81 லட்சம் ரூபாய் வரி வசூலாகியிருக்கிறது. இது தமிழக அரசின் பெருமுயற்சி என்பதைவிட அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இதற்குத் துணையாக இருந்திருக்கிறது.

இந்த மன்றத்தில் இந்த வரிகளுடைய வளர்ச்சி பற்றி பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வரி ஏற்றத்தால், வரி நீங்கள் இவ்வளவு அதிகமாக விதிப்பதால், இந்த வரி உயர்வு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 1967-க்கு முன்னால் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருந்தவைகளையும், வசூலிக்க முடியாமல் இருந்தவைகளையும் விட்டுவிட்ட காரணத்தால், சில வரிகள் அப்படியே மறைக்கப்பட்டு விட்டதன் காரணத்தால், போதுமான அளவுக்கு நமக்கு கிடைக்காமல் போய் விட்டது.

அண்மைக் காலத்தில் இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதற்கு காரணம், கண்டுபிடிக்க வேண்டியவைகளை கண்டுபிடித்தும், முறையான வழிகளில் அவைகளை வசூல் செய்த காரணத்தால் இன்றைய தினம் இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியத்தில் பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்ட போதிலும், ஒரு சில சட்டங்கள் ஏற்கெனவே இருந்தாலும் அவைகளில் சில திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது முன்பிருந்த சட்டத்துக்கு ஒத்து வராத காரணத்தாலா என்பது அதில் தெளிவாக இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வண்டியில் அனுப்பப்படும் பொருள்கள், விற்கப்படும் பொருள்கள் அவ்வாறு வரி விதிப்புக்கு உட்பட்டதா என்பதை கண்டுபிடிக்க வண்டிகளை இடையில் நிறுத்தி வைக்க சட்ட ரீதியான முறை 42-வது பிரிவுக்குப் பதிலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வரி ஏய்ப்பை தடுக்கும் முகத்தான் எடுக்கப்

[திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1973 மார்ச் 26]

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வேறு மாநிலத்திலிருந்து கைத்தறி துணிகள் கொண்டு வருகிறபோது நாம் எந்தவிதமான வரியையும் விதிப்பதில்லை. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து செல்லுகின்ற துணிகளுக்கு விற்பனை வரி மற்ற மாநிலங்களில் விதிக்கிறார்கள். அத்தகைய மாநிலங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு விற்பனை வரி விதிக்கக் கூடாது என்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாலை 5 மணி அடுத்து, முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய மானிய கோரிக்கையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பர்மா அகதிகளுக்கு 50,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இரண்டு ஆண்டு காலம் வரிவிலக்கு அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. இன்றையதினம் திருச்சியிலே உள்ள பர்மா அகதி அரசாங்க கடன் உதவி பெற்றவர்கள் தன்னுடைய கடையில் வைத்திருந்த ஸ்டாக்கை கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் value of stock found during inspection on 27th August 1972 5,950 ரூபாய் ஸ்டாக்கை அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். கணக்குப் பார்த்தவர்கள் அதை பத்தால் பெருக்கி இருக்கிறார்கள். The estimated turn over for 72-73 at ten times the value of stock 59,500 ரூபாய்க்கு அங்கே இருக்கின்ற பர்மா அகதி ஸ்டாக்கில் வைத்திருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 5,950 ரூபாய்க்கு மதிப்புள்ள பொருட்களை பத்தால் பெருக்கி 59,500 ரூபாய் கிட்டத்தட்ட 60,000 ரூபாய்—என்று கணக்கு போட்டு, அதற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாய் வரி செலுத்தவேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த பர்மா அகதிகளுக்கு புனர்வாழ்வுவளிக்கின்ற வகையில் வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொள்வோமானால், சில பொருட்களுக்கு ஒருமுனை வரி விதித்திருக்கிறார்கள். நான் வணிகப் பெருமக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பலகட்ட வரியை போடாமல் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் ஒருமுனை வரி என்பதை ஒரே முனை வரி என்று போட்டுவிட்டால் சிறப்பாக இருக்கும். மத்திய பிரதேச அரசு இந்த ஒரே முனை வரியை கடைப்பிடித்துவருகிறது. ஆகவே, இங்கேயுள்ள நம்முடைய அதிகாரிகளை மத்தியபிரதேசத்திற்கு அனுப்பி, ஒரே முனை வரி விதிப்பு முறைகளைத் தெரிந்து, அதை நம்முடைய தமிழகத்திலும் செயல்படுத்த முடியுமா என்று ஆராயும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சில பொருட்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்கிறோம்; சில பொருட்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்க முடியாது. ஆக, இப்படி இருமுனை வரி என்பதைவிட ஏதாவது ஒரு கட்டத்திலே ஒரே முனை வரியாக விதித்துவிடுவது நல்லது. அப்படிச் செய்தால் வணிக பெருமக்கள் அரசாங்கத்திற்கு நன்றியுடையவர்களாக இருப்பார்கள்; இந்த அரசுக்கு இதைவிட அதிகமாக வரி செலுத்த கடமைப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, செக்ஷன் 7-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே சிறு வியாபாரிகளுக்கு ரவா, கோதுமை, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இப்போது சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பொருட்கள் எல்லாம் சிறு வியாபாரிகள் மூலமாக விற்பனை செய்யப்பட்டபோது, ஏற்கெனவே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வரியை செலுத்தவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருப்பதால் அதி லிருந்து அவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. ரவா, கோதுமை, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள் எல்லாம் சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய வியாபாரம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு நடைபெற்றது என்றால் இன்றையதினம் 50,000 ரூபாய் அளவுக்குத்தான் நடைபெறும். ஆனால் அவர்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாய் க்கு எவ்வளவு வரி கட்டவேண்டுமோ அதே வரியை 50,000 ரூபாய்க்கும் கட்டவேண்டும். ஆனால் அதிகப்படியாகச் செலுத்தும் வரியை ஒரு ஆண்டு கழிந்த பின்னால் திரும்பப் பெறலாம் என்றிருக்கிறது. ஆக, அரசாங்கம் இவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து, சர்சார்ஜ் விதிப்பை ஓரளவு பரிசீலனை செய்து, மீண்டும் இது இல்லாமல் அல்லது மீண்டும் அடிஷனல் டாக்ஸ் இல்லாமல் செய்து, வியாபாரிகளுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, in support of the cut motion given on behalf of my party, I wish to say that the entire Sales Tax Department has to be thoroughly re-organised. I have mentioned it on the floor of the House on a number of occasions but the Hon. Minister does not seem to have paid adequate attention to the plea that I have been making with valid authority. But it is my bounden duty to go on pointing this out so that he may be properly briefed. It is my job to go on pointing this out. Before going to the re-organisation part of it, I want to bring to the attention of Government one serious loss of revenue in a particular sphere.

It has been pointed out in page 13 of the note of the Hon. Minister, regarding Betting Tax, the revenue derived during 1967-68 is Rs. 84 lakhs and it has increased to Rs. 205 lakhs during 1972-73. During 1972-73, an amount of Rs. 95 lakhs has been collected upto the 28th February 1973 as against Rs. 143 lakhs during corresponding period of previous year. The shortfall in receipts in 1972-73 is attributed primarily to the abolition of book-makers which the Government have done in the larger interests of the racing public. This is what is stated. I utterly fail to see the reasonableness of this argument. So many hon. Members had spoken about this. I had mentioned during Anna's time

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 26]

If racing has to be abolished in Tamil Nadu, revenues would go to Andhra and other neighbouring States having racing. Unless we take an unilateral stand, it is a necessary evil. I agree.

Members have complained lot of irregularities are going on in the racing club, due to policies pursued by bookies. It is the rich man who goes to the bookies. He brings black money and by manipulation, some horses are allowed to win. I do not want to go into details. But it is true that horses are rigged up and a handful of persons are able to tilt the fortunes. Thiru K. M. Subramaniam had spoken about irregularities there. But that apart, why should the State lose much revenues by abolition of these book-makers? After all the rich come and play with black-money with these book-makers. So it is better we revive it and get revenue that is now lost. Let us insulate them from totaliser. In spite of the book-makers lot of other things are going on. Black market booking is now going on. All sections of the House are not for losing this revenue and so let it be revived and let us get back revenue lost. Other States have not done so. Secret book-makers are even now there and they do not come into our purview.

As far as sales tax department is concerned, out of our budget of Rs. 450 crores and add, due to these commercial taxes we get Rs. 110 crores and expenditure is 264 l. khs. So far as sales tax alone is concerned, the receipt has increased to Rs. 74 lakhs in 1971-72. But the department is not satisfied with the 450 graph. They have fixed up a target in that department. That is what I understand from reliable authority. The Hon. Minister may tell us what is the position from his point of view. I want to give the information I have gathered.

Collection of advance tax in excess of the tax due to be paid during the month of March 1973, this is the position. The assessing officers this year have been madly driven to achieve the target. What is the target? If the normal demand and revenue in an assessment division is Rs. 4 lakhs last year, this year, the target for that office for March 1973 is Rs. 9 to 10 lakhs. In other words, wherever it was Rs. 4 lakhs last year, they have to achieve Rs. 9 to 10 lakhs this year. (Interruption). I have my own channels of information. If that is the case, what would be the result? To achieve Rs. 9 or 10 lakhs, all persons will be harassed. That is why I have given a cut motion No. 1034 to discuss the cases of harassment of the assesses by sales tax officials.

I have given that purposely, that sort of harassment has to be avoided. A very huge sum, a huge target has been fixed. Is it at all necessary?

1973 மார்ச் 26]

[Dr. H. V. Hande]

That should be considered. Is it proper to do so? In the process of achieving that target, we have to think of this. What is the quantum of misery the people have to undergo?

Then, the Madras division is very heavy. We have mentioned about this a number of times on the floor of this House. Why don't you make it a lighter division? Why can't you make them uniformly lighter divisions? In the Electricity department they go by load and wherever the load is heavy, it is divided. Why not that sort of thing not be done in this department also? Why cannot the Government make a survey to see that the load is properly distributed?

In fact, I have given another cut motion to discuss the need to hold a conference of Commercial Tax Officers to review the working of the department. Sixty per cent of the total revenue from Madras division can be divided into Madras North and Madras South and other divisions can also be divided with reference to commercial tax districts. This is a valid suggestion for implementation by Government. I am quite sure that it can be done by the Hon. Minister. I hope he would divide the load of the different divisions on a fair and proper method.

Further, I recommend that there should be a separate department in the Secretariat for the sales-tax work; or this work should come under the Finance Department; that would be still better; it should be under the Finance instead of the Revenue department. If it cannot be put under the Finance Department, let there be a separate department of the secretariat for this. From the point of view of the Government, they are the biggest earner of revenue, but still that department is looked after with a step-motherly look by the Government. To obviate this, to remove the step-motherly treatment given to it, either, it should be taken to the Finance Department or it should have a separate department of the Secretariat.

I personally feel that the officers of this department, like the income-tax officers should be given training. That is very important. Why do you make the merchants allergic to these people? What is the exact secret of it? I do not say that something is wrong with every body. But it is very important for the Government to give these officials proper training in tax laws and case laws and there should be conducted frequent refresher courses for tax officers. This is done in the income-tax department and in many States there are separate training institutes for such officers. I am giving valuable suggestions to the Government to implements.

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 26]

Then, another important thing I would like to mention is that frequent training and refresher courses may also help tone up the administration. In the medical profession, refresher courses are conducted for the benefit of medical men. But I am not using it. I am sorry and I feel sad about it. That will help us to get some fresh air into our knowledge.

Then, there are four cadres of assessing officers. There are the C. T.Os and their pay scale is Rs. 575—25—600—40—1,000; then there are the J. C. T.Os in the scale of Rs. 550—25—600—35—950; Then there are the D. C. T.Os on Rs. 425—15—550—25—700; The A. C. T. Os are in the scale of pay of Rs. 325—15—500. Dr. Loganathan had recommended in his report in 1959 that there should be only two cadres of assessing officers, instead of the four cadres and they are the C. T. Os and D. C. T. Os. I would like to know what the Government is going to do with that report? After laborious study that report was produced. Now, there is so much difference in the scales of J. C. T. O and C. T. O. The present J. C. T. O post can be redesignated as C. T. O. and the present J. C. T. O. post can be abolished. (Interruption.)

This is the reorganisation I am suggesting. In the Income-tax department, the assessing is done straightaway by an officer and he is the assessing authority. Therefore, where the A. C. T. O. is the assessing officer, I would request the Hon. Minister to consider and to reconsider whether it is not worthwhile that his assessing powers be abolished and he be made in charge of collection work. Whether it is not possible to do this may be considered by the Government.

Then again, inspection work is done by too many agencies like the Intelligence Wing. Inspection Wing, the assessing officers and other special squads. Thus there are four agencies. I would suggest that there should be only one agency and that agency should supplement and help the assessing officers. That arrangement would avoid a lot of pinpricks and harassment to the people concerned. For, sometimes—for they all work with great purpose and enthusiasm—one wing would have harassed and gone and again another wing would come immediately and harass the assessee. Then again the assessing officer would start his harassment. All these things happen because they all do not work in a coordinated manner. I would like to know whether it is possible to reconsider all these things.

There is great necessity for the post of Public Relations Officer in the Sales-tax Department. Is it not worthwhile to have P. R. Os. so that the relationship between the officers and the

வாக்கெடுப்பு

1973 மார்ச் 26]

[Dr. H. V. Hande]

assessees is improved, smoothened and softened? Why not the Hon. Minister consider having Public Relations Officers in D. C.'s offices and in Board's office? That would remove a lot of heart-burning on the part of assesseees.

Then the number of posts of D. Cs. had not increased. I had mentioned this during the period when Thiru Mathialagan was the Minister. From 1968 onwards there has not been any increase. When compared to Joint Registrar of Co-operative Societies or District Revenue Officers, the work-load of this department is much more responsible and much more difficult. Therefore increase should be considered.

Then upgrading of D. C. (I) as Joint Commissioner can be considered.

And then departmental people should be the Commissioner and Secretary of the department. In the morning also, I was saying about I.A.S. Officers. I have nothing against I.A.S. officers. I have greatest regard for them. But taking them away for these works is actually like using Benz heavy horse-power for small pulling and vice versa. It should be considered whether it is not possible to have departmental people as Commissioner and Secretary so that these persons with sufficient experience may hope to go up, these medium officers and second-tier officers will have confidence that one day they can also become Commissioner and Secretary so that, it will be an incentive to them. All these can be considered under reorganisation.

Then, one or two small points, I have to refer to. I have given another cut motion and I had moved it—to discuss the need to reduce the rate of sales tax on plastic goods in order to meet out of the competition of manufacturers from other States. I would like the Hon. Minister in conferences or meetings of the States in Delhi, to stress the fact that whatever the tax policy that is pursued by other States, all that should be done in co-ordination with the States that are adjacent to one another. If one State start doing a thing in a particular way, that should not affect the other States or put the other State into a troublesome position. Therefore, I would like to have a categorical statement to be made by the Central Minister and also the State Minister should pursue it properly whenever he gets an opportunity to see to it that all States go about tax collection in a co-ordinated manner. For instance, I wish to bring to the attention of the Hon. Minister about the plastic industry. Manufacturers located in Bombay or elsewhere charge a Central Sales Tax of 3 per cent when they send out

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 26]

their goods to Tamil Nadu. But manufacturers who have located factories here, often at a higher capital cost, thanks to an earlier start Bombay has had in these lines, have to charge the local purchasers a 3.5 per cent sales tax and a 5 per cent surcharge thereon. In other words if a sale of Rs. 100 worth of goods is from Bombay, the sales tax is 3 per cent. It is Rs. 103. This is "from Bombay". "From Madras" it is more. The sales tax is $3\frac{1}{2}$ per cent. So it is Rs. 100 plus Rs. 3.50. It is Rs. 103.50. Then there is surcharges on sales tax that is 17 paise. So the total is 103.50 plus 17 which is equal to Rs. 103.67. So the difference between the two is 3.67—3.00—67P. So for every Rs. 100, there is 67 P. extra. So from the point of view of buyer, he would prefer buying from Bombay rather than pay higher price here.

(சில உறுப்பினர்கள் எழுந்திருந்து லாபி பக்கம் சென்றார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:—மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒருவர் இருவராக வெளியில் சென்று காபி சாப்பிட்ட உடனே வந்துவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் கோரம் இல்லாமல் போய்விடும்.

DR. H. V. HANDE: On consumption goods, even a very thin difference in tax or such values lends itself to many difficulties and the bigger or more known producers are often placed at a disadvantage. A reduction in the multipoint sales tax rates on plastic goods produced in the State alone can discourage products from northern states finding their way into the local market at an advantage.

The alternatives available are a change in the multi-point sales tax. If it is not possible, what is the alternative. Change in the method of multi-point tax. Of course then the chances for Government to catch the persons will be lost. I know it is like having number of fuses. If one misfires, there are the other fuses. My only solution is to bring it to 103 per cent without surcharge. They can reduce the $2\frac{1}{2}$ per cent. The purchasers at Bombay have a further advantage over plastic units in Tamil Nadu. The Maharashtra Government is giving concession in sales tax on raw materials, which is normally 8 per cent. If the products are sold in the Bombay market, the concession inasmuch as 75 per cent. Because the products attract a sales tax, when the sales is effected inside the State, the State is able to forego a part of the tax on the raw materials. Such a step we believe can be very useful and to small units in the small-scale sector in Tamil Nadu also.

I have given a number of suggestions. I hope and trust they will be properly taken care of by the Hon. Minister. I have given a suggestion on provision of proper accommodation in sales tax offices.

1973 மார்ச் 26]

[Dr. H. V. Hande]

Persons coming there, like I.T. assessee, have no proper accommodation. I hope when you would 'milch them' (I am using it in a figurative sense) you would do so without tears. Thankyou.

திரு. கே. ஏ. வகாப்; மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற செல்ஸ் டாக்ஸ் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேச இருக்கிறேன்.

இந்த மானியத்திற்கு நான் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தாலும் கூட அதை ஆலோசனையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தான் நமது அமைச்சர்களிலேயே அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிற அமைச்சராக குடும்பத்தின் செல்லப்பிள்ளையாக இருக்கிறார். ஒரு குடும்பத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கிற பிள்ளை 5 ரூபாய் கேட்டால் உடனே மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பதைப்போல் நமது அரசாங்கத்திற்கு 110 கோடி வரைக்கும் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிற அமைச்சர் தம் துறைக்காகக் கோரியுள்ள 3 கோடி சொச்சத்தை நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். இதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது. இத்துறை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னார்களே தவிர அன்றைக்கு 64 கோடியாக இருந்தது, இன்றைக்கு 110 கோடியாகி, 117 கோடியாகப் போகிற நிலைதானே இருக்கிறது என்று வெளியில் பேசப்படுகிறது. உலகத்தில் இருக்கிற நாடுகளில் மிக அதிகமாக வரி வசூல் செய்கிற நாடாக இந்திய நாடுதான் இருக்கிறது, அதுவும் தமிழகம் தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வறுமையும், தேவையும் உள்ள நாடும் நம் நாடுதான், நம்முடைய வறுமையைப் போக்க, தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வரியை விதிக்காமல் இருக்க முடியாது. இந்த வகையில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சாதாரணமாக நடந்து வருகிறார்கள்.

வரி விதிப்பு முறையிலே இருக்கிற சில பல சங்கடங்களைத்தான் அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டி என்னுடைய யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சிறிய வியாபாரிகளுக்கு இருக்கிற தொல்லைகளை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சிறிய வியாபாரிகள் இன்றைக்கும் சில இடங்களில் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் என்றாலே நடுங்குகிற நிலை இருக்கிறது. அதுபோன்ற புகார்கள் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது என்றாலும் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இருப்பதைக் கூடத் தவிர்க்க வேண்டும். இதற்காகத்தான் மாவட்ட அளவில் வர்த்தகர்கள், அதிகாரிகள் அடங்கிய குழுவைப் போட்டிருக்கிறோம். அதுபோலவே தாலுக்கா அளவிலும் அவர்கள் கலந்துபேசி ஆலோசனைகளைப் பெற இதுபோன்ற குழுக்களை அமைக்கலாம் என்கிற என் யோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1973 மார்ச் 26]

நாம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு 25 ஆயிரத்திற்கு வரம்பை உயர்த்தினோம். இன்றைக்கு இருக்கிற பண வீக்கத்தில் முன்பெல்லாம் 5 ஆயிரம் வியாபாரம் என்பதே இன்றைக்கு 50 ஆயிரமாக இருக்கிற காரணத்தினால் குறைந்த பட்சம் இந்த வரம்பை 75 ஆயிரமாகவாவது உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று பெஸ்ட் ஆப் ஜெட்ஜ்மெண்டு என்கிறபடி அதிகாரிகள் வியாபாரிகள் தங்களுக்கு 10 ஆயிரம்தான் வியாபாரம் என்றாலும் அதை 40 ஆயிரம் என்று போடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எல்லா வியாபாரிகளும் ஒழுங்காகக் கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லாவிட்டாலும் இதுபோல பெஸ்ட் ஆப் ஜெட்ஜ்மெண்டு என்று போடுகிறபோது ஒழுங்காகக் கணக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பல மாநாடுகள் போட்டு ஒரு முனை வரி விதியுங்கள், உங்களுக்கு இன்றைக்கு 110 கோடி வந்தால் 150 கோடி வரும்படிக்கான யோசனைகளை நாங்களே கூறுகிறோம் என்கிறார்கள். தமிழ் நாடு வர்த்தகக் கழகம் கூறியுள்ள இந்த யோசனையும் சிந்திக்கப்பட வேண்டும்.

மாலை
5-30.

இன்றையதினம் பல பொருள்களுக்கு எக்சம்ஷன் அளித்திருக்கிறோம். நான் கூட இந்த அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கைவினைப் பொருள், கோரைப்பாய், மற்றும் எவ்வளவோ பொருள்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அழகும் பொருள்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். எல்லாப் பொருள்களுக்கும் 1 சதவீதம் என்று போட்டு தேவையான அளவு, ரூ. 150 அதையும் அரசாங்கம் செய்ய முயல வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள்.

பர்மா-இலங்கை அகதிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 50,000 வரை விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகம் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அங்கேயிருந்து பராரியாக வந்திருக்கிறார்கள், இந்த நாட்டுக்கு. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை கூறியது என்னுடைய நினைவிற்கு வருகிறது. இங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்குத் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குச் சென்ற தொழிலாளர்கள், நம்முடைய நாட்டு மக்கள், சிந்திய கண்ணீரின் காரணமாகத்தான் அந்தக் கடலே கூட உப்பாக இருக்கிறதோ என்றார். அவர்களுடைய வேதனையைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும். அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற விலக்கை ரூ. 1 லட்சத்திற்கு என்று செய்தால், அகதிகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற நமது அருமைத் தோழர்களுக்குப் பெரிய நன்மை செய்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சோதனைச் சாவடிகளிலே நடைபெறுகின்ற குறைபாடுகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதனால் விவசாயிகள் தொல்லைபடுத்தப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே ஒருசில சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நல்ல பல முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

இன்றைக்கு நாம் வசூலிக்கின்ற வரியிலே, நம்மைவிட அதிகமாக மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டு போகிற நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றி, ஒரு திட்டத்தை மாநில அரசாங்கம் தயாரித்து, இன்னும் போராடி, மத்திய அரசானது நம்முடைய நாட்டிலே வசூலிக்கின்ற வரியிலே அதிகப்பங்கை கேட்பதற்கு இந்த ஆட்சி முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சினிமாக்கொட்டைகளிலே வரி எய்ப்பு பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நகரங்களிலிட கிராமப் புறங்களிலே அந்நிலைமை இருக்கத்தான் செய்கின்றது. போலி டிக்கட்டுகளை விற்பது மட்டுமல்ல. ஒரே டிக்கட்டை ரொட்டேஷன் செய்கிற நிலை இருக்கிறது. அதோடு, ஒரு தியேட்டரிலே 500 பேர் இருக்கலாம் என்றால், அங்கு 700 பேர், 800 பேரை அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற நிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று பார்க்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்னுடைய யோசனையாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு சினிமாக்கொட்டையிலும் இருக்கிற சீட்டுகளை வைத்துக் கொண்டு, பஸ்ஸுக்கு எப்படி ஒவ்வொரு சீட்டுக்கும் வரி போடுகிறீர்களோ, அந்த மாதிரி, ஒரு சினிமாக்கொட்டையிலே ஆயிரம் இருக்கைகள் இருந்தால் இவ்வளவு என்று நிரந்தரமான வரி கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு முறையைக் கொண்டு வந்தால் நலமாகக் கூட இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். உடனே, சினிமாக்கொட்டைகளில் எங்களுக்கு புல் ஆகாத நேரங்கள் பற்றி என்ன செய்வது என்று கேட்பார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் எதுவும் இல்லாத முறையிலே, முன்பு தனியார் பேருந்துகளில் ஏற்படுத்தியிருந்த அந்த முறையைப் போல, இதற்கும் பரிசீலிக்கலாம் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று பலவிதமான புகார்களுக்கு அது இடமில்லாத நிலையை ஏற்படுத்தும்.

பேரூராட்சிகளிலே இருக்கிற அந்த சினிமாக்கொட்டைகளிலே அந்த வரியை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு நிர்வாக அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைவர் அவர்களுக்கும் அப்படிச் சென்று பார்க்க தற்கு வாய்ப்பு இருந்தால் அதை நல்லமுறையிலே அவர்கள் பயன்படுத்துவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நல்ல மாதிரியாக இருக்கும். இன்னும் பல குற்றங்கள் குறைய வழியாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் கே. எம். எஸ். அவர்கள் ஊழலைப் பற்றிப் பேசினார்கள். குதிரைப் பந்தய மைதானத்திலே நடைபெறுகின்ற ஊழலைப்பற்றிச் சொன்னேன். அவர் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிற அந்த ஊழலைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அந்தக் குழுவிலே கூட அங்கத்தினராக இருப்பதாகப் பெருமையாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கத்தினராக இருக்கிற இடத்திலே எப்படி ஊழல் நடைபெறுகிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: No, No. I am not a member and I am not responsible for the fraud.

[1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் சங்கத்திலே, “ரேஸ் ஷாப்”-பிலே மெம்பர் என்றுதான் சொன்னார்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : உண்மையிலே, இன்றையதினம், எங்கடைய கட்சியைப் பொருத்த அளவிலே, குதிரைப் பந்தயத்தை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற கொள்கை உடையவர்கள் நாங்கள். நாங்கள் மட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வெளியிட்ட தேர்தல் அறிக்கையிலே கூட அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு அதிகமாக ஊக்கம் தராத அளவிலே மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்கள் கூட படித்துக் காண்பித்தார்கள். வரி விதிப்பானது திடீரென்று குறைந்திருக்கிறது. அதற்குரிய காரணங்கள் என்ன என்று கேட்டார்கள். அதிலே ஊழல் நடப்பதாகக் கூறினார்கள். எனக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. ஊழல்கள் பற்றி, மதிப்பிற்குரிய கே. எம். எஸ். அவர்கள் வழக்கம் போல், அந்த ஊழல்கள் எங்கே நடக்கிறது என்று ஊழல்களிலே அவர்கள் கண்ணை இருக்கிற காரணத்தால், அதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், நல்ல அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இதனால் அழிந்துபோன குடும்பங்கள் ஆயிரமாயிரம் இருக்கின்றன. இன்றையதினம் ஏழைகள் சென்று விளையாட முடியாத அளவிலே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று என்னுடைய கோரிக்கையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சினிமாவிலே இருக்கிற பெரிய நடிகர்கள், நடிகைகள் அல்லது கள்ளப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அது இன்றைய தினம் அவற்றை வெளிக் கொணருகிற நாடக மேடையாக, முத்தாரமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற அளவிலே இருக்கிறது என்றால் அதை வரவேற்க வேண்டும். கள்ளப் பணம் எந்த வழியாகவாவது வந்தால், வரியாக வந்தால், அவற்றை வெளிக் கொணருகின்ற முறையிலே, வரி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

மக்களுக்குப் பொருளாதார வசதியைப் பெருக்கி, ஏழை மக்களுக்கு வரி வாய்ப்புகளைக் குறைத்துத்தான் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே, இப்படிப்பட்ட வரிகளை நிச்சயமாக அதிகப்படுத்தத் தான் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சூதாட்டங்களை ஒழிக்க முடியவில்லை யென்றாலும் கூட, பணம் வரவில்லை யென்ற கருத்தைக் கொண்டாகிலும் இன்னும் அதிகமாக வரி வசூலிக்க என்ன கொள்கையை வகுக்கலாம் என்பதுபற்றி, ஆராய்ந்து அரசு அதிக வரி விதிப்பதைப்பற்றி இந்நேரத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே பணக்காரர்கள் விளையாட்டும். அவர்களுடைய பணத்தை வரியாகப் பெறுவோம். அது கள்ளப் பணமாக இருந்தாலும், நல்லப் பணமாக இருந்தாலும் அதிகப்படியாக இருக்கிற பணத்தை வரியாக வசூலிக்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை கிடையாது. இன்னும் அதிகப்படியான வரிகளை விதியுங்கள் என்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

சாராயத்திற்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிப்பதாக அறிகிறேன். இங்கே பலமுறை வரியாக ஆக்க வேண்டும். அந்த இடத்திலே வியாபாரிகளுடைய நன்மைக்காக ஒரு வரி கேட்கிறோம். இந்த இடத்திலே சமுதாய மக்களுக்காக பலமுறை வரி விதியுங்கள். எந்த எந்த கட்டத்திலே வரி விதிக்க முடியுமோ, அந்த அந்தக் கட்டத்திலே யெல்லாம் வரி விதியுங்கள். சள்ளுக்கு வரியில்லை யென்று சொல்லுப்போது, அது சரியில்லை. கள்ளுக்குக் கூட இப்படிப்பட்ட வரியை விதிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் நிச்சயமாக நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. சில நேரங்களிலே வியாபாரிகளுக்கு அதிர்ச்சி தரக்கூடிய முறையிலே நடந்து கொள்கிறார்கள். வியாபாரிகள் எல்லோருமே நல்லவர்கள் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. எல்லோருமே பூரணமான கணக்கைக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் ஒப்புக் கொள்கிறார்களா? நாங்கள் பூரணமாகக் கணக்கைக் காட்டி அவற்றிற்கு வேண்டிய வரியை இன்றைக்குக் கொடுக்கிறோம். அதை விதித்து விட்டால் நீங்கள் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுக்கு உட்பட வேண்டும், அல்லது இந்தக் கணக்கைக் காட்ட வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, ஒரு சுமுகமான அளவுக்கு, பயப்படக் கூடியவர்கள் என்ற நிலையை மாற்றி, அதிகாரிகள் நம்பி பழகக் கூடியவர்கள் என்ற முறையிலே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை அமைக்கக் கமிட்டிகள் அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கமிட்டிகளை மாவட்ட அளவில் மட்டும் அல்லாமல், வட்ட அளவிலும் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே எதிர்க்கட்சிகள் சார்பாக கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைப் பேச விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கை மிக மிக முக்கியமான மானியக் கோரிக்கை. ஏறக்குறைய 465 கோடி ரூபாய் உள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஏறக்குறைய 150 கோடி ரூபாய் வரையில் மத்திய அரசின் மூலம் பெறுகின்ற மீதி இருப்பதிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு இன்கம் விற்பனை வரி மூலமாக அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

விற்பனை வரி போட்ட காலஞ்சென்ற ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் உள்ளூக் கடைகள், சாராயக் கடைகளை மூடிவிட்டு இதை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். வரிசுள் வாங்குவதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிற இந்த அரசாங்கம் விற்பனை வரியையும் வாங்கிக் கொண்டு, உள்ளூக் கடை, சாராயக் கடைகளையும் திறந்தவிட்டு அவற்றின் மூலமாகவும் வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தலாம் என்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1973 மார்ச் 26]

சாராயக் கடைகள், கள்ளுக் கடைகள் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏறக்குறைய 40 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. எலத்தை எடுத்தவர்கள் இந்த ஆண்டு 2, 3 மடங்கு ஏற்றி எடுத்தவர்கள் எல்லாம் எங்களை விட்டுவிடுங்கள், விட்டுவிடுங்கள், ஒடிப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்தவர்கள் வந்து எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் 12 மாதத்திற்கும் சேர்த்து பணத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையில் எலத்தை எடுத்தவர்கள் தூக்கிலே தொங்கலாமா, தற்கொலை செய்து கொள்ளலாமா, பித்துப் பிடித்து அலையலாமா என்று எல்லாம் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே நாங்கள் இவ்வளவு வரியை வசூலித்துக் காட்டியிருக்கிறோம் என்று அவர்கள்—நாங்கள் வீரர்கள் பாருங்கள், சூரர்கள் பாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. கே. எ. வகாப் : அப்படியானால் அம்மையார் அவர்கள் கள்ளுக் கடைகளுக்கு வரி போடுவதை வரவேற்கிறார்களா, இல்லையா?

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வரியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. சென்ற வருஷம் 3 ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் போனது இந்த வருஷம் ஒரே ஆசை பிடித்து 10 ஆயிரம், 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்று எடுத்துக் கொண்டு அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அவர்களும் இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். வீட்டில் உள்ள முதலைப் போட்டுத்தான் அவர்கள் வியாபாரத்தைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது அதைக் கட்ட முடியாத நிலையில் ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டிவீசும் அவர்களுடைய வீடுகளில் இருக்கின்ற தட்டுமுட்டுச் சாமான்களை எல்லாம் தூக்கிக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இப்படி மக்களை கசக்கிப் பிழிந்துதான் வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொன் முட்டையிடும் வாத்து ஒருநாள் திரீக்கப்பட்டால் ஒன்றும் இருக்காது என்ற நிலைக்குத் தான் அவர்கள் பேரய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரியின் மூலமாக சென்ற ஆண்டு 109 கோடி ரூபாய் வசூலித்தார்கள். இந்த ஆண்டு 117 கோடி ரூபாய்—அதிகமாக 8 கோடி ரூபாய் வசூலிப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். “buoyancy of taxes” ஒருவேளை அதனாலே வரும் என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இப்பொழுது இருக்கின்ற மின்வெட்டிலே.

திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தமிழகத்திலே மட்டுந்தான் கள்ளுக் கடை, சேல்ஸ் டாக்ஸ் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்களா? பிற மாநிலங்களிலே அம்மையார் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மாநிலத்திலும், மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த மாநிலங்களிலும் கள்ளுக்கடை, விற்பனைவரி இல்லை யென்று குறிப்பிடுகிறார்களா?

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எப்பொழுதும் தமிழர்கள் தனித் திரைம படைத்தவர்களாயிற்றே. அடுத்தவர்களோடு ஏன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து சாமர்த்தியத்தைக் குறைத்துக் கொள்கிறீர்கள்? மதுவிலக்குக் கொண்டு வந்தது ராஜாஜி அவர்கள்தான். நாம் நம்முடைய திறமையைத்

1973 மார்ச் 26]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

தான் நம்ப வேண்டும். அடுத்தவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது. சென்ற ஆண்டு 109 கோடி ரூபாய் வசூலித்தார்கள். இந்த ஆண்டு 117 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கிறார்கள். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 8 கோடி ரூபாய் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால், அப்படி வசூலிப்பதற்கு சூழ்நிலை சாதகமாகவா இருக்கிறது? மின்வெட்டினாலே வாங்கும் சக்தி குறையப் போகிறது, உற்பத்தி குறையப் போகிறது, விலைவாசிகள் ஏறப் போகின்றன. கடுமையான மின் வெட்டை வைத்துக் கொண்டு 117 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொன்னால் எப்படி எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு முக்கியமான காரணமே மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ்தான். நீங்கள் தம்பிடிக்குத் தம்பிடி என்ற முறையிலே பலமுனை விற்பனைவரி போடுகிறீர்கள். ஆங்காங்கு 5 சதவீதம், 6 சதவீதம் என்ற முறையிலே ஏற்றிவிட்டால் கடைசியிலே மொத்தமாகப் பார்த்தால் 10 சதவீதம், 12 சதவீதம் என்ற அளவிற்கு விலை ஏறிவிடுகிறது.

பலமுனை வரியைப் பல இடங்களிலே இன்றைக்கு நீங்கள் போட்டிருப்பதால் இதனால் வாங்குகிறவர்களுக்கும் நிம்மதி கிடையாது, வியாபாரிகளுக்கும் நிம்மதி கிடையாது. வியாபாரிகள் அவர்களுடைய மாநாடு போட்டு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஒரு முனை வரியைப் போடுங்கள், பலமுனை வரி வேண்டாம், ஒருமுனை வரிப் போடுவதால் உங்கள் வருமானம் குறைந்துவிடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் ஒரு முனை வரிப் போட்டால் வசூலிக்க முடியாது, நாங்கள் ஏமாந்து விடுவோம், பல முனை வரியைப் போட்டால்தான் அங்கே போனால் இங்கே பிடிப்போம், இங்கே போனால் அங்கே பிடிப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். ஒரு முனை வரி என்றால் 9 சதவீதம், 7 சதவீதம், 5 சதவீதம் என்று போடுகிறீர்கள். இப்படிப் போட்டால் யார் வரி கொடுப்பார்கள்?

சிங்கின் பாயின்ட் டாக்ஸ் என்று போடும்பொழுது 2 சதவீதம், 3 சதவீதம் என்று போட்டால் அப்படிப் போட்டு வசூலித்துப் பாருங்கள், கட்டாயம் ஏய்க்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை அவர்களுக்கு ஏற்படாது, அந்த எண்ணமே அவர்களுக்கு வராது. அப்படியில்லாமல் ஒரேடியாக 9 சதவீதம், 7 சதவீதம் என்று போட்டால் அவர்கள் பில் வேண்டாம், டாக்ஸ் வேண்டாம் என்ற முறையிலே தான் பார்ப்பார்கள். வரி போடுகிறபோது குறைவாகவும் அதே நேரத்தில் வருமானம் அதிகமாக வரக்கூடிய வகையிலும் போட வேண்டும். அந்த வழியை நீங்கள் பின்பற்ற வேண்டும். ஒரு முனை வரி என்றால் எக்கசக்கமாகப் போடுகிறார்கள். ஏமாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் வருகிறது. பல முனை வரி போட்டால், 7, 6 கட்டங்களில் போட்டு அதனால் வியாபாரிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம்.

இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் மற்ற மாநிலங்களிலே எப்படிப் போடப்படுகிறது, வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். மகாராஷ்டிராவில் பார்ப்பதற்காக அதிகாரிகளை அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அதிகாரிகளை அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அனுப்புவது பெரிய காரியமல்ல. எல்லா மாநிலங்களிலும்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1973 மார்ச் 26]

எப்படி வரிப் போட்டிருக்கிறார்கள், நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வழி இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதைப்போல பம்பாயில் உற்பத்தியாகிற பிளாஸ்டிக் குட்ஸ்க்கு 3 சதவீதம் தான் வரி. ஆனால் சென்னையிலே உற்பத்தியாகிற பிளாஸ்டிக் குட்ஸ்க்கு 3½ சதவீதம் வரிப் போட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் எப்படி அபிவிருத்தியாகும்? எல்லோருமே பம்பாயிலே வாங்கிக் கொண்டால் போதும் என்றுதான் நினைப்பார்கள். ½ சதவீதம் அதிகமாக ஆக்கியிருக்கின்ற காரணத்தினால் தொழிலதிபர்கள் எப்படி உங்கள் பக்கம் வருவார்கள்? தொழில் ஆரம்பிப்பார்கள்?

கார்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆந்திராவிலே குறைச்சலாக இருக்கிறது, ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே அதிகம். ஆந்திராவிலே வண்டி வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றுதான் எல்லோரும் நினைப்பார்கள். அண்டை மாநிலத்திலே வரியைக் குறைத்து விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கும்பொழுது நீங்கள் கூட்டியிருப்பதால் அவர்களிடம் வரியைக் கோட்டைவிடக்கூடிய வழியைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அங்கே குறைச்சலாகப் போட்டால் நீங்களும் இங்கே குறைத்துப் போடுங்கள். 3 சதவீதம் என்று நீங்களும் போட்டால்தான் நிறையப் பேர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்து வாங்க முன்வருவார்கள். அண்டை மாநிலத்திற்கும் நமக்கும் எந்தவிதமான மோதலும் இல்லாமல் இங்கேயே எல்லோரும் வாங்கக்கூடிய முறை தேவை, அதுதான் சரியானது.

தமிழ்நாட்டிலே உணவுப் பொருட்களுக்கு வரி விலக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறீர்கள். இப்பொழுது அதைக் குறைத்து இருக்கிறீர்கள். வரி என்றாலே காதில் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் வசூலுக்கு வழியிருந்தால் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். ஒட்டு வாங்கும்பொழுது வரிகளைக் குறைப்போம், வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சேல்லிவிட்டு இன்றைக்கு வரியை தாங்குகிறவர்களுக்குப் போடுகிறோம் என்று மாற்றிக் கொள்கிறீர்கள். உணவுப் பொருட்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கக் கூடாது என்ற சூழ்நிலை இருப்பதாலே விலை ஏற்றத்தை இன்றைக்குக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது.

கள்ளைவிட உணவுதான் முக்கியம். கள்ளுக்கு வரி கிடையாது இந்த ஆட்சியில், ஆனால் உணவுப் பொருட்களுக்கு வரி, அப்படியானால் உணவுப் பொருட்களைவிட கள்ளுதான் முக்கியம் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா? உணவுப் பொருட்களுக்கான வரியை எடுத்துவிட்டு கள்ளுக்கு வரி போடுங்கள் வரவேற்கலாம். உணவுப் பொருட்களுக்கு வரிப் போடுவது வருந்தத்தக்கது.

அரியர்ஸ் ஆப் சேல்ஸ் டாக்ஸ் பல ஆண்டுகளாக வசூலிக்கப்படாமல் சில இடங்களிலே இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது இந்த இலாக்கா விற்கு நன்றாகத் தெரியும். சில கேஸ்டின்களிலே 5 வருஷம், 10 வருஷம் என்ற அளவிற்குக்கூட பாக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைக் கட்டுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். வசூலிக்க வேண்டிய இடங்களில் வசூலிப்பதற்கு தயாராக இருக்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 26] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இப்பொழுது—நீங்கள் கூட திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்— அதைப்பற்றி உங்கள் கட்சி உறுப்பினரே எடுத்துச் சொன்னார்கள். லாரியை ஏன் பிடித்து வைத்துக்கொள்கிறீர்கள். சரக்கை வேண்டுமானால் எடுத்து வைத்துக்கொள்ளலாம், லாரியை விட்டுவிட வேண்டும், லாரியை பிடித்து வைத்துக் கொண்டால், உங்கள் காரியங்கள் எல்லாம் முடிய 1 வாரம், 10 நாட்கள் வரைக்கும் ஆகும், அதுவரையில் லாரிக்குச் சொந்தக்காரர் களுக்கு வருமானம் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு லாரி வாங்கியவர்கள் கதி என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அழகும் பொருட்கள், சீக்கிரமாகக் கெட்டுவிடும் பொருட்கள் இருந்தால் அவைகளைக் கூடப் பிடித்தால் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது அதிகாரிகள் பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மெண்ட், அட்ஹாக் ரிவிஷன் என்ற பெரிய ஆயுதங்களை வைத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் வியாபாரிகளையெல்லாம் கிடுகிடு என்று நடுங்க வைக்கக்கூடிய ஆயுதங்களாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு அதை நம்பாமல் பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மெண்ட் என்றும் அட்ஹாக் ரிவிஷன் என்றும் வைத்திருப்பது அவசியந்தானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு தந்திருக்கிறோம் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் யாருக்குக் கிடைக்கிறது? ரூ. 25 ஆயிரத்திற்குக் கணக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் ரூ. 26 ஆயிரமாக ஆக்கிவிடுகிறார்கள். “சம் ஹை”—எப்படியோ, என்ன ஜட்ஜ்மெண்டோ, என்ன கணக்கோ—எதை வைத்துச் செய்வார்களோ, தெரியாது. ரூ. 23, 24 ஆயிரத்திற்குக் கணக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தால், ரொம்ப சாமர்த்தியமாக 1 அல்லது 2 ஆயிரம் கூட்டி, ரூ. 25 ஆயிரமாக்கி விடுகிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், விதிவிலக்கை எல்லோருக்கும் கொடுங்கள். ஒரு லட்சம், 1½ லட்சம் டர்னோவர் இருந்தால், முதல் 25 ஆயிரத்திற்கு என்று சொல்லுங்கள். இதைத் தான் வியாபாரிகள் மாநாடு, மாநாடாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் 25 ஆயிரத்திற்கு இவ்வளவு விதிவிலக்கு, என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்களும் சரியான கணக்கைக் காண்பிப்பார்கள். அரசுக்கும் லாபம் இருக்கிறது. இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ், இது இதில் தான் வருகிறது என்று நினைக்கிறேன். பக்கில் இல்லை. பக்கிலுள்ள மெமோராண்டத்தில் நிலவரி சேர்ந்திருக்கிறது. 1½ கிரவுண்டாகப் பண்ணுங்கள் என்று சொன்னோம். “என் வீடு 1½ கிரவுண்டு” என்று சொல்லி எக்சம்ஷன் பண்ணி இருக்கிறார்கள். இதில் ரூ. 150 லட்சம் வருகிறது. வேறு வழி எதுமில்லை என்றால், நிலவரியை எடுத்துக் கொண்டால், நல்ல பேர் வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. மனை, மனையாக வரி போடுகிறார்கள். இதை ரிலைஸ் பண்ணலாம். மார்க்கெட் வேல்யூ போட்டு ஒவ்வொரு ஸோனாகப் பிரித்து ரூ. 10, 15 ஆயிரம் என்று போட்டு வருகின்ற கணக்கைப் போட்டு, செட் ஆப் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர்சை வைத்துக் கடைசியில் என்ன

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1973 மார்ச் 28]

வருகிறது என்றால், ரூ. 150 லட்சம் வருகிறது. “தீஸ் ஆர் ஆல் பீஸ் மீல் டேக்டேஷன்.” இவற்றை ரிவைஸ் பண்ணி வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து, எண்டர்டைன்மெண்ட் டாக்ஸ். சினிமாக்காரர்களுக்கு வரி. சர்-சார்ஜ், எண்டர்டைன்மெண்ட் டாக்ஸ் எல்லாம் சேர்த்தால், மொத்தத் தீல் 43 சத விகிதம் வரியாகவே போய் விடுகிறது. பாக்கி, நிர்வாகம், டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர் இன்னும் மற்றச் செலவுகள். இது மட்டும் போகாது என்று “திடர் பறக்கும் படை” போய், திடீரென்று போய்—என்ன கண்டு பிடிக்கிறார்கள் என்றால், சின்னச் சின்ன டிக்கட்டுகளை யெல்லாம் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு தப்புக் கணக்குப் போட்டாய் என்று பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த டிக்கட்டிலிருந்து அந்த டிக்கட் வரை என்று தப்பாக நோட் பண்ணி வைத்திருந்தால், அதை வைத்துக் கொண்டு, சாமர்த்தியமாக, தப்புக் கணக்கு போடுகிறார் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

திரு கே. எ. வகாப் தலைமை.

ஆனால், ஏமாற்றுகிறவர்கள் என்னவோ, சாமர்த்தியமாக—ரொம்ப ஜோராக ஏமாற்றுகிறார்கள். எப்படி ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று என்னைக் கேட்காதீர்கள். அது இலாக்காவுக்குத் தெரியும். சின்ன சின்னத் துண்டை யெல்லாம் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, இப்படி தப்புக் கணக்குப் போட்டாய் என்று சொல்லி, 30 நாள் சஸ்பென்ஷன் என்று சொன்னால், இதில் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் யார்? ஒரு 30 நாளுக்கு சஸ்பென்ஷன் என்று சொன்னால், முனிசிபாலிடிக்கு ரூ. 30 ஆயிரம் வருமானம் நஷ்டம்.

ஆகவே, இதைச் செய்யும்போது, எப்படிச் செய்கிறோம் என்று யோசித்துப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். இதில் முதலாளிக்கு மாத்திரம் நஷ்டம் அல்ல, சமுதாயத்திற்கும் நஷ்டம் வருகிறது. அதிகமாக வரி போட்டால் ஏமாற்றத் தோன்றுகிறது. உண்மையாக வரி கட்டினால், ரேங் டாக்ஸ் நடத்த முடியுமா? முடியாது. அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. திரு வகாப் சொன்னதைப் போல, மொத்தமாக ஒரு வரியைப் போடுங்கள். சீட்டுக்கு என்று வரியைப் போடாதீர்கள். படம் நன்றாக இருந்தால் சரி. சில நேரங்களில் ஆகுபேஷன் டேஷ்யோ 30 சதவிகிதம், 20 சதவிகிதம் என்று இருக்கும். இதை எல்லாம் உட்கார்ந்து கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் ரேங் டாக்ஸ் நடத்த முடியுமா? இதை யெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து ஃபார்ம் 2 ரிபோர்ட்டில் பல வேலைகளை யெல்லாம் குறுக்க முடியும். இப்படிப் பார்த்தால், அவர்களுக்கும் செலவு குறையும். அரசுக்கு வருமானமும் பெருகும். இதுதான் சாலச் சிறந்தது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பெட்டிங் டேக்ஸ், ஷோ டேக்ஸ்—இவற்றில் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. பெட்டிங் டாக்ஸ் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. இதைக் குறைய விட்டால் ஆபத்து. இவற்றிற்கு அதிக வரி போடுவதால், கொடுமையை மக்களால் உணர முடியாது. உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி போட்டால் அதன் கொடுமையை மக்கள் உணருவார்கள். இந்த

1973 மார்ச் 26]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வரிகளை அதிகமாகப் போடுவதால் பெரிய கஷ்டம் ஒன்றும் வந்து விடாது என்பதை இந்த அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிலையில், விற்பனை வரி, என்டர்டைன்மென்ட் டாக்ஸ் இவற்றை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு இவைகளை எல்லாம் குறைவாகக் கஷ்டம் கொடுத்து அதிகமாக வருவாயைப் பெருக்க முடியுமோ அப்படிச் செய்வது சாலச் சிறந்தது. விற்பனை வரி மூலமாக ஆண்டுக்காண்டு அதிகமாக வருமானம் காட்டவேண்டும் என்ற அளவுக்குக் கூட்டிக் கொண்டே போகக் கூடாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் கூறிக் கொண்டு, இந்த மானியத்தில் கூறியிருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய வார்க்கைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, in support of the cut motions that have been tabled by our party, I would also like to offer a few remarks, regarding this important Demand. Sir, it has been stated that there has been an increase in growth of trade and industries in the State and consequently there has been an increase in revenue. The revenue as anticipated and collected in 1966-67 was Rs. 56.10 crores and the actuals that have been collected in 1971-72 was Rs. 110.82 crores. Now Rs. 117 crores is the estimate for the current year, that is 1973-74. Sir, sales tax is—I do not want to call it an immoral tax, but—a non-moral tax. It is regressive and its incidence is on the purchaser, it affects the poor people and it has been stated that there has been a buoyancy of trade.

Whether there has been buoyancy of trade or not is a debatable point and that is my first submission. Because there has been a rise in prices and there has been inflationary tendencies and flow of money has also preponderant role to play in the economy of our country. What is the effect of the three factors in the matter of collection of sales tax or the 'turnover tax' as it may be adequately called.

I would venture to suggest that the collection that has been made in terms of real money worth is not very appreciable. There has been erosion in the value of the rupee. Even though you may say that the net collection is to the tune of Rs. 117 crores, the real value is only much little. What was Rs. 56.10 crores in 1966-67 would be much more now because the purchasing power of the rupee then was entirely different and the purchasing power of the rupee at the present moment is also different.

So, however much we may advance the argument that there has been a buoyancy in trade, there are growths in economy, it may be pertinent to remark and to say without fear of contradiction that the

[Thiru R. Ponnappa Nada-]

[1973 மார்ச் 26]

sales tax revenue increase is not a healthy sign, even though it is the leading Kama Dhenu of our finances.

I think, this Kama Dhenu came into existence, whatever be the position in other countries, so far as we are concerned, this has been introduced in the wake of prohibition policy introduced by the late lamented Shri Rajaji. At that time, the excise income was the predominant income so far as our State was concerned and when prohibition was introduced, it was only just and proper that some other alternative taxation was imposed and as a result of that, this sales tax came to be introduced and this is continuing even now with its effects on our economy. Whether a single-point taxation or a multi-point taxation will have carried out is a matter to be considered by experts மார்ச் 6-00 and the Government.

Several committees have been appointed by Government and the expert opinion is to the effect that single point taxation is best assessed in the matter of collection. The principle of taxation is that we should take with as little squealing as possible. But we are killing the goose that lays the golden egg. We are putting the assesseees to great harm, on account of the policies pursued by the assessing authorities.

It has been stated on the floor of the House that assessing authorities are a source of menace, if I may be permitted to use that expression. They are treated just like assesseees in Income-tax department. That is how sales tax officers are treating the merchant classes as a whole. Even for flimsy mistakes, for small lapses, stringent action is being pursued by the authorities. Representations have been made by the traders to the sales tax authorities. Many members have stressed here that the 'best of judgment' is the potential evil to the traders.

I would say that the authorities sometimes do not believe the accounts and the reasons for not believing the accounts are not stated in the order. That is why the representations from trading community and chamber of commerce. There should be some streamlining and some revision of the policy. I wish some attention is bestowed in this regard. In page 4 it is stated —

"Representations have been made to the Government by the Chambers of Commerce and Industries for simplification and rationalisation of tax structure and statutory procedures and practices. The Government have therefore appointed a Special Officer for streamlining and rationalising the structure of the Tamil Nadu General Sales Tax Act and other similar enactments relating to Commercial Taxes and the rules made thereunder".

1973 மார்ச் 26]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

Sufficient for me to say that this rationalisation should not be like the one we had in the Transport Department. There the minimum fare was 15 paise before rationalisation. After rationalisation the minimum fare is 30 Paise. That is the increase we got. Such increases should not be resorted to. That is my submission.

Studies have been made to study tax structure in Maharashtra and Gujarat and other States. The visit of officers to these States will be of no avail to us if they use it for simplification of the sales tax law here. There are so many laws, Central Act, State Act, etc. Under the ambit of this department, there are so many laws such that many of us are unable to know all the amendments to the different laws. There are certain amendments on certain sections due to decisions rendered by High Court Supreme Court and these amendments have been incorporated. But there is no authoritative publication. So, it would be in the interest of the department and trading community if there is authoritative publication of all amendments of the taxation laws of this department.

Some attempt has been made in building residential quarters for officers, as well as for construction of building for commercial tax offices. The convenience for trading community inside these offices should be improved.

In order to enable all dealers and trade associations to have clear knowledge about sales tax laws, the Government have introduced a scheme for supply of copies of Ordinances, Bills, Acts, Press Releases relating to commercial taxes to such of those dealers, trade bodies and associations as register their names under this scheme. Every now and then amendments are made due to decisions of Courts. For benefit of trading public, the law of the land should be made known to them and that should be in the language of the people. So in the matter of publication, I want that there should be more use of Tamil language, so that people may know it better. To obviate the difficulties of merchants not knowing English, Tamil versions of amendments, etc. should be supplied to them. Use of Tamil in abundance is advocated so far as this department is concerned. Let the Hon. Minister kindly make a note of this. I have already indicated that single point tax system is most congenial so far as trading community is concerned. Because of this multi-point system, there has been harassment of trading community and I hope the department would take note of such things and see that the trading community is not put to harassment.

I now come to exemptions under General Sales Tax Act, 1959. It is stated that tax on sale of cement by the factories in Tamil Nadu to Kerala State Electricity Board delivered at Theni railhead for construction

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

[1973 மார்ச் 26]

of the Idikki hydro-electric project has been reduced from 8 to 3 percent. I am at a loss to know it. The Electricity Board is at much better position than ordinary purchaser. It is a corporate body. They can pay. This is a matter which requires some more consideration at the hands of the Hon. Minister.

Sales tax on food-grains should be abolished. Thirumathi Anandanayaki also had pleaded for it. I do not want to repeat her arguments. Now that we have a surplus budget, now that Central Government also have already introduced so many taxes, can we not show a gesture? I do hope that the Hon. Minister for Revenue would give some concessions in regard to sales tax on foodgrains.

Sir, another point is regarding surcharge. The surcharge could not be justified on any ground now, even though it may be said that the surcharge is imposed in justifiable cases. What is the necessity for this? Of course it was then thought that the finances were slender and the finances were not encouraging, so much so, this surcharge has been introduced. I think it is time that we take away this surcharge. Otherwise, there would be flight of trade and commerce from our State to neighbouring States in case the surcharge is existing here.

Many members have stressed that trade and commerce are fleeing to other States where the tax is at a lower rate. That is the reason why people resort to purchase things from other sources. Therefore, it is time that this surcharge is done away with. There are other things that have been imposed consequent on the refugee problem; Central imposts were made; similarly our State also have made certain increases. Why not put a stop to all these things now? This surcharge can be done away with. I place this for the Hon. Minister's earnest consideration. I think the emergency has ceased and now that our finances are also on sound basis, I think, something may be done in this regard as well.

Sir, I want to make another point regarding Betting and Entertainment Tax Act of 1971. An additional surcharge is levied at 5 per cent on 'betting tax' with effect from the 1st of January 1972. This is varying in respect of Cinematograph and Horse races. Now, the Government are getting that. Why not put a stop to this surcharge? The Hon. Minister may say that our resources may get depleted. I do not think there is cause for apprehension in that regard. I think that aspect also can be gone into by the Hon. Minister.

Now, Sir, regarding horse racing, several things have been said. It may be argued that if we abolish horse racing in our State, the other

1973 மார்ச் 26]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

neighbouring States, like Andhra as well as Mysore would be benefited. But one thing. There is no horse racing so far as Kerala is concerned and they are not at a disadvantageous position for that. There are other States also where there is no horse race. Why should this immoral betting in the name of revenue be encouraged by the Government? Sir, private betting is prohibited now. But it is legalised. What could not be done by the citizen is done by the Government under a statute. But it may be said that the State has a better right. That may be one of the contentions put forth. I do not think that it holds water. I think it is time that we do away with this horse racing.

Sir, the Tamil Nadu Betting Tax Act of 1935, has been modified and there has been fall in the revenue as indicated in the note, from the collection as on 28th February 1973 which is Rs. 143 lakhs. That is the figure that has been given here. It is one of your election promises about which we only remind you, that you would do away with this horse racing. But now when you are entrenched in power, saddled with authority and power you do not do it. Power corrupts and absolute power corrupts absolutely. That is the reason why this immoral tax is still allowed to continue. I hope the Hon. Minister will do away with this betting tax and it is time that this immoral tax is taken away.

Some of the remarks which I have made whether they are considered beneficial or not, they will have to be taken note of and considered. I have made myself clear and I think the department would be well-advised to see that there should be streamlining of the department in the matter of administration and sufficient instructions should be given to the assessing authorities, for, they have been treating the dealers not quite well. Even if there is some markings in the books, they jump to the conclusion that there is some curious thing and some account is done there. So much so they disbelieve the accounts. Such a plight should not occur. I think the department will take note of these facts and take necessary action.

I hope horse racing will be done away within our State. I am sure that the Hon. Minister will not disappoint this House and disappoint me when I say that horse racing should be taken away in our State.

With these observations let me conclude my speech.

Thank you, Sir.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையின்மீது ரொம்பவும் உபயோக

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 மார்ச் 26]

மான கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அளித்ததற்கு நான் தங்கள் மூலம் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த மானியத்தின் மீது பேசியவர்கள் எல்லாம் இந்த இலாக்கா எப்படி சீர்படுத்தப்படவேண்டுமென்பதற்கு நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் சில வரி விலக்குகள் அளிப்பதற்கும் யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களும் இந்த இலாகாவைப் பற்றி நல்ல கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஒன்றை மட்டும் என்னால் உணர முடிகிறது. 111 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானத்தைத் தேடியதற்கு சென்ற ஆண்டு, 117 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கான அறிவுறுக்கீடுகள் வாவு:செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரும் தொகையை வருலித்துக் கொடுக்கிற இந்த இலாக்கா மிகக் குறைவான தொகையை மானியமாகக் கோருகிறது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பல்வேறு இலாகாக்களில் இந்த இலாக்காதான் இவ்வளவு பெருவாரியாக சம்பாதித்துக் கொடுத்துவிட்டு செலவைக் குறைவாகவே செய்கிற ஒரு இலாக்காவாகும்.

எனவே, இத்துறையில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்கள் அத்தனை பேர்களையும் நான் இந்த அவையின்சார்பில் பாராட்டுகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இருந்ததற்காக. இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் தவறுகள் நடந்திருக்கலாம், இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்தத் தவறுகளைக் கூட உறுப்பினர்கள் பெரிதூபடுத்திச் சொல்லவில்லை. ஆனால் தவறுகள் இருந்தால் அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். திருத்த வேண்டியது நம் கடமை, திருத்திவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பொதுவாகப் பேசிய நண்பர் திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணமே இந்தப் பலமுனை விற்பனை வரி போட்டிருப்பதுதான் என்று. மற்றவர்களும் கூட இந்தத் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பலமுனை விற்பனை வரியை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்ற வேண்டும். அதைத்தான் வியாபாரிகள் எல்லாம் கோருகிறார்கள். பலமுனை விற்பனை வரியே கூடாது என்று வாதித்தார்கள். எதை எதை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக ஆக்க முடியுமோ, எது எதை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றுவதன் மூலம் எய்ப்புகள் இல்லாமல் இருக்குமோ அதை யெல்லாம் அரசு ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றிக் கொண்டுவருகிறோம். இதை மேற்கொண்டும் மாற்றியமைப்பதற்கு நாம் தனி நபர் ஒருவரை நியமித்து, வருவாய்த் துறை வாரியத்தில் இருக்கிற ஒரு உயர்தர அதிகாரியிடம் இந்தப் பெரும் பொறுப்பை ஒப்படைத்து இதற்கான ஆலோசனைகளை ஆராய்ந்து சொல்லும்படி கேட்டிருக்கிறோம்,

இந்த இலாக்காவை எப்படிச் சீர்படுத்த முடியும், வரிகளை எப்படி மாற்றியமைக்க முடியும், அரசுக்கு இழப்பு இருக்கக் கூடாது, அதேநேரத்தில் வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தனி நபர்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஒருவரிடம் இந்தப் பெரும் பொறுப்பை ஒப்படைத்து ஆராயச் சொல்லி யிருக்கிறோம். இவருடைய அறிக்கையும் விரைவில் வரும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். அது வந்ததற்குப் பிறகு அரசு பரிசீலித்து எது எதை ஒருமுனை விற்பனைவரிக்கு உள்ளாக்க முடியுமோ அவைகளை ஒருமுனை விற்பனை வரிக்கு உள்ளாக்குவதற்கு அரசு தயாராகயிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் விற்பனை வரிதான் என்று சொல்வதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒத்துக்கொள்ள இயலவில்லை. விற்பனை வரி மூலம் விலை சிறிது கூடுதலாகியிருக்கலாம். ஆனால் விலையேற்றத்திற்கு இதுதான் காரணம் என்பது இல்லை. விற்பனை வரியைக் குறைத்துவிடுவதன் மூலம் விலை குறைந்துவிடுகிறதா என்றால் குறையவில்லை என்பதை அனுபவம் தெரிவிக்கிறது.

உதாரணமாக, தேங்காய் மீதுள்ள விற்பனை வரியை நாம் குறைத்தோம். தேங்காய் ஒரு ரூபாய்க்குப் பக்கம் இருக்கிறதே, விற்பனை வரியால்தானே இருக்கிறது என்று பல அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், இங்குள்ள பல உறுப்பினர்களும் கருத்துத் தெரிவித்த பிறகு அரசாங்கம் அறவே அதை விற்பனை வரியிலிருந்து நீக்கினோம். அப்படி நீக்கியதின் மூலம் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ஏறத்தாழ 25 லட்சம் ரூபாயாகும். அந்த அளவிற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அந்த இழப்பைப் பொறுத்துக் கொண்டோம். ஆனால் தேங்காயின் விலை குறைந்ததா என்றால் விலை குறையவில்லை. ஆகவே, விலையேற்றத்திற்கு விற்பனை வரிதான் காரணம் என்று சொல்வது வேண்டியதில்லை. இதுவும் ஓரளவிற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கக்கூடும். இது ஒன்றுதான் காரணம் என்று சொல்வதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தேங்காய் விலை ஏறியதற்கு— வரி விலக்கு அளித்த பிறகும்—கள்ளக்கடை திறந்ததால் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். கள்ளுக்கு தேங்காய் விட வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அம்மையார் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். கள்ளக் கடை திறந்தது சென்ற ஆண்டு. தேங்காய்க்கு வரி நீக்கியது 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகும். அப்போதிருந்தே குறையவில்லை. இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அனுபவத்தின் வாயிலாக இதைச் சொல்கிறேன்.

இந்த அரசு சிறிய வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கும் விலக்கு ரூ. 25,000 வரை இருக்கிறது. லட்ச ரூபாய் வரையில் வியாபாரம் செய் பலர்கள் அதை இணக்கம் செய்து கொள்ளலாம். காம்பெளண்டிங் செய்து கொள்ளலாம். அப்படிச் சட்டத்தில் சலுகை கொடுத்து இருக்கிறோம். இந்தச்சலுகையை உயர்த்த வேண்டுமென்று திரு. வகாப் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரூ. 25,000, ரூ. 75,000 மாக உயர்த்த வேண்டுமென்று

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 மார்ச் 28]

அம்மையார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ரூ. 24,000 என்று கொண்டு வருகிற வியாபாரிகளிடத்தில் ரூ. 26,000 என்று போட்டு வரி கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ரூ. 26,000 என்று இருப்பதை மிகச் சாமர்த்தியமாகக் குறைத்து ரூ. 24,000 என்று கொண்டு வருகிறார்கள். இதை அவர்கள் கூட ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் அப்படிச் சாமர்த்தியமாகச் செய்து கொண்டு வருவதால், அதிகாரிகளும் அதைச் சாமர்த்தியமாகச் கண்டு பிடித்து வரி போடுகிறார்கள். அந்த ரூ. 26,000-க்கும் 3½ சதவீதம் வீதம் வரி வாங்குவதில்லை.

இணக்கம் செய்து கொள்வதற்கு ஸ்லாப் இருக்கிறது. அதன்படி வரி போடுகிறோம். அந்த இணக்கத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை சாதாரண சலுகையாக இருக்கலாம். முதலில் ரூ. 10,000-க்குத்தான் கொடுக்கப் பட்டு வந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் அது ரூ. 15,000 என்று உயர்த்தப்பட்டது. இந்த அரசு அதை ரூ. 25,000 என்று உயர்த்தியிருக்கிறது. அதிக பட்சமாக இருந்தது ரூ. 50,000-க்கு வரி போட வேண்டுமென்று முன்பு இருந்தது. அதை ரூ. 75,000 என்று அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் உயர்த்தப்பட்டது. இப்போது அதை லட்ச ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். இப்படிக் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் இழப்பு ஏறத்தாழ ரூ. 45 லட்சம். கொடுக்கப்படுகிற சலுகை குறைவாக இருந்தாலும், அதனால் அரசுக்கு ஏற்படும் இழப்பு பெருத்த இழப்பாக இருக்கிறது. ரூ. 45 லட்சத்திற்குப் பக்கமாக வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக் கூடாது என்பதை நான் மனப் பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடாது என்பதை அடிக்கடி அதிகாரிகளிடம் கலந்து பேசுகிறபோது எடுத்துக் கூறி, அவ்வப்போது யோசனைகளைச் சொல்லி வருகிறேன். தொல்லைகளை எந்த அளவுக்குத் தவிர்க்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தவிர்க்கிறோம்.

எல்லோரும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் மது விலக்கைக் கொண்டு வந்த காலத்தில் தான் விற்பனை வரியைக் கொண்டு வந்தார்கள். இதை ஒவ்வொரு ஆண்டும் சொல்லி வருகிறார்கள். அவர்களே சொல்லி விட்டார்கள். மது விலக்கிற்கும் விற்பனை வரிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. விற்பனை வரிக்கும் மது விலக்குக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரி போட்டதற்கும், மது விலக்கை ரத்து செய்ததற்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாக இந்த அரசு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. மதுவிலக்கை எடுத்தபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

கள்ளக்கடைகளை, பிராந்திக் கடைகளை யாரும் விரும்பித் திறக்கவில்லை. திறக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதற்குப் பின்னாலே தான் திறந்தோம். அது அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவித்தார்கள். அகில இந்திய

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ரீதியில் இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டு, எல்லா மாநிலங்களிலும் இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் நாமும் அதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதிலும் பார்த்தால் இரண்டு மாநிலங்களில் தான்—குஜராத், மகராஷ்டிரா—அமலில் இருக்கிறது. மற்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரு வகையில் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள், ரத்து செய்து விட்டார்கள். அந்த வகையில் தான் நமது மாநிலத்தில் செய்து இருக்கிறோம். ரத்து செய்து இருப்பது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்தி அல்ல என்பதை அரசு தரப்பில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எசன்ஷியல் கம்மாடிடீஸ்க்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியைக் குறைக்கக் கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். இப்போது முக்கியமாக உள்ள பொருள்களுக்கு, மக்கள் அத்தியாவசியமாக உபயோகிக்கும் பொருள்களுக்கு வரியைக் குறைக்கக் கூடாதா, உணவுப் பொருள்களுக்கு வரியைக் குறைக்கக் கூடாதா என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் சொன்னார்கள். உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டில் தான் நெல்லுக்கு வரி கிடையாது. அரிசிக்கு வரி கிடையாது. பக்கத்தில் இருக்கும் ஆந்திரத்தில் வரி இருக்கிறது. அங்கே இருப்பதால் நாம் போட வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதால் கோபம் வரக்கூடாது. வரத் தேவையில்லை. மேற்கொண்டு எந்தெந்தப் பொருள்களுக்குக் குறைக்க முடியும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எதற்குக் குறைக்கலாம் என்று ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

பருப்பு வகைகளில் வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது. ரூபாய் மூன்று லட்சத் திற்குப் பக்கமாக வெளி நாட்டிலிருந்து பருப்பு தருவிக்கிறார்கள். வரியாகக் கட்டுவது எவ்வளவு என்று கேட்டால் பாதி கூட வரியாக வருவது கிடையாது. பாதிக்குப் பாதி வரியாகக் கொடுப்பது இல்லை. உடனே அம்மையார் அவர்கள் கேட்டாலும், கேட்டு விடுவார்கள், வசூலிப்பதில் திறமைக் குறைவு என்று சொன்னாலும் சொல்லலாம். இருக்கும் சங்கடத்தைத் தெரிவிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

மத்திய அரசுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மத்திய அரசின் மீது குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ரயில்வே மூலமாக, பருப்பு மற்ற பொருள்கள் வருகிறது. ஆர். ஆர். செல்ப் என்று போட்டு எடுத்து வருகிறார்கள். இங்கே வரும் போது எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். யார் பேருக்கு வந்தது, யார் எடுத்துக் கொண்டு போனார்கள் என்ற தகவலைக் கேட்டால் ரயில்வே அதிகாரிகள் கொடுப்பது இல்லை. நமக்கும் மத்திய அரசாங்கத் திற்கும் வரி விதிப்பதில் தொடர்பு இருக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. இதைப் பல முறை தெரிவித்து இருக்கிறோம். இப்போதும் இந்த அவை மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரயில்வே இலாகா இது போன்ற வரி விதிக்கும் பொருள்கள் வாகன் வாகனாகக் கொண்டு வந்தால் வரி செலுத்தாது எடுத்துக் கொண்டு போகக் கூடாது. இந்த அரசு கேட்கிறபோது அந்த விவரங்களை அவர்கள் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 மார்ச் 26]

இப்போது விற்பனை வரி இலாகாவிற்கும், வருமான வரி இலாகா விற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது. வருமான வரி அதிகாரிகளும், விற்பனை வரி அதிகாரிகளும் அடிக்கடிச் சந்தித்துப் பேசுவது உண்டு. இது அரசாங்க ரகசியம் என்றாலும் சொல்கிறேன். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் கண்டு பிடித்தால், உடனே அதை வருமான வரி அதிகாரிகளுக்குச் சொல்கிறார்கள். வருமான வரி அதிகாரிகள் கண்டுபிடித்தால் அதை விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இதே போல் ரயில்வே இலாகாவிலும் தொடர்பு ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தொடர்பு ஏற்பட்டால் வரி ஏய்ப்புக் குறையும். மொத்தமாக எவ்வளவு வரி கட்டுகிறார்கள் என்று அறிந்து, அந்த அளவுக்குச் சலுகை கேட்டாலும் அளிக்க முடியும். மற்ற பொருள்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எண்ணெய் போன்ற பொருள்கள் மீது விற்பனை வரி பெருகியிருக்கிறது. அவை வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகிறது. வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்வதில் பல ஏய்ப்புகள் இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலத்திற்கு விற்பதற்கு எடுத்துச் செல்கிறோம் என்று சொல்லாமல், அங்கே எங்களுக்கு ஒரு கொடெளன் இருக்கிறது, அங்கே எடுத்துக் கொண்டு போகிறோம் என்று சொல்லி அங்கே அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் அங்கே உண்மையில் விற்பனை செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பிடிப்பதில் இந்தத் துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும்போது தான் வியாபாரிகளைக் கொடுமைப் படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி வரி ஏய்ப்பு இருக்கும்போது, நிச்சயமாக இந்த இலாக்கா கடுமையாக இருக்கத் தான் சொல்லியிருக்கிறோம். ஏனென்றால், வரி கட்டாமல் இருப்பவர்களைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது.

திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது, பாலிஸ்டர் பைபருக்காக ஏன் சலுகை கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். மூன்று சதவிகிதத்தை ஏன் இரண்டு சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மகாராஷ்டிரத்தில் இரண்டு சதவிகிதம் தான் இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் 3½ சதவிகிதமாகப் போட்டு இருப்பதால், அங்கே இருந்து வாங்கி வந்தால் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் குறைவாக இருக்கிறது, 1 கே.ஜிக்கு — எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற தகவல்படி பாலிஸ்டர் பைபர் ரூ. 60 ஆகிறது என்றால், டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் 80 பைசாதான் ஆகிறது, அங்கே 80 பைசா கொடுத்து விட்டு வந்து விடலாம், நமக்கு வருகிற மொத்த வரியும் போய் விடுகிறது. ஆகவே அண்டை மாநிலங்களை ஒட்டி நாம் வரியைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் ஆகிறது.

சமீபத்தில் கேரளா அமைச்சர் திரு பேபி ஜான் அவர்கள் நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசிய நேரத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்திருப்பது, தென் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த விற்பனை வரி இலாகா அமைச்சர்களை யெல்லாம் கூப்பிட்டு ஒரு மாநாடு போடுங்கள். 4-5 மாநிலங்கள்—பாண்டிச்சேரி உட்பட — எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள விற்பனை

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வரி இலாக்கா அமைச்சர்களும் உட்கார்ந்து பேசி, ஒரே சீரான விற்பனை வரியைப் போட்டால் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு பொருள்களை கடத்திச் செல்லுவதும் குறையும், வரி ஏய்ப்பும் குறையும், அதைத் தடுப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சீக்கிரத்தில் அப்படி ஒரு மாநாடு கூட்டுவதாக இருக்கிறோம். மற்ற மாநில அமைச்சர்களோடு உட்கார்ந்து கூடிப் பேசி ஒரு முடிவு எடுக்கலாம் என்று இருக்கிறோம். இப்போது கூட அதிகாரிகள் மட்டத்தில் கூடிப் பேசி வருகிறார்கள். தமிழ்நாடு, மைசூர், கேரளா போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து அதிகாரிகள் வந்து பேசி வருகிறார்கள். என்னென்ன சலுகைகளை எப்படியெப்படிச் செய்ய முடியும் என்று முடிவு எடுக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அமைச்சர்கள் சார்பில் கூடிப் பேசி முடிவு எடுப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்து திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் துவக்கி வைத்த கருத்து, பெரும்பாலோர் ஆதரித்த கருத்து, புக்கில் பற்றியதாகும். இது என்ன விவகாரம் என்று எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். விளக்கினால் ரகசியம் வெளியாகிவிடும், விளக்கமாட்டேன் என்றார். லைசென்ஸ் பெற்ற புக் மேக்கர்ஸ் இருந்தார்கள். குதிரையின்மீது பணம் கட்டும்போது ஒரு ரூபாய் கட்டினால், 10 ரூபாய், 7 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த குதிரையின்மீது ஒன்றுக்கு 5 பங்கு, ஆறு பங்கு தருகிறோம் என்று அறிவித்து ரசீது போட்டால் அதற்கு வரி இருந்தது. ஆனால், அதில் என்ன செய்வார்கள் என்றால் பெரும் பணக்காரர்கள் ஒன்று என்று சொல்லுவார்கள். திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெரிவித்தது போல் நடப்பதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒன்று என்றால் அது ஆயிரம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம், 10 ஆயிரம் ரூபாயாகவும் இருக்கலாம், அல்லது ஒரு லட்ச ரூபாயாகவும் இருக்கலாம். பயங்கர புள்ளி விவரத்தைச் சொன்னார். 2 லட்சம் ரூபாய் கை ஜாடையாக சொல்லி பணம் கட்டி, 18 லட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்துவிட்டதாக ஒருவர் பெயரைச் சொன்னார்கள். இப்படி 18 லட்ச ரூபாய்க்கு வரி இல்லாமல் போய் விட்டது. இது கள்ளப் பணமாக இருக்கிறது. புக் மேக்கர்ஸ் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். பெரும் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குதிரையின் பேரில் 10 ரூபாய் கட்டினால், இந்தக் குதிரை வெற்றி பெற்றால் ஒரு பங்குக்கு இரண்டு பங்கு கொடுப்போம் என்பார்கள். இந்த புக்கில் முறை வேண்டாம் என்று முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னால் ஆழ்ந்து சிந்தித்தோம். ஓராண்டு காலத்துக்கு ரத்து செய்து எப்படியிருக்கிறது என்று பார்ப்போம் என்று முடிவு செய்தோம். இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களில் ரத்து செய்யப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டில் ரத்து செய்து பின்னால் மீண்டும் யோசிப்போம் என்று ரத்து செய்திருக்கிறோம். இதன் மூலமாக 75 அல்லது 80 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று தெரிகிறது. இவ்வளவு நஷ்டம் என்றால், ஏன் ரத்து செய்தீர்கள் என்று கேட்கக்கூடும். நாம் ரத்து செய்வதன் மூலம் மற்ற மாநிலங்களும் ரத்து செய்யும் என்று எதிர்பார்ப்பது

மாலை
6-30

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 மார்ச் 26]

பார்த்தோம். மற்ற மாநிலங்கள் ரத்து செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே மீண்டும் புக்கீஸ் முறையை கொண்டு வரவேண்டும் என்று ரேஸ் கிளப் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற தகவலை மட்டும் இப்போது தருகிறேன். ஏனென்றால் நாம் எடுத்துக் கொண்ட 1 ஆண்டு முடிந்த பிறகு தான் அதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, ரேஸ் கூடாது என்று சொன்னவர்கள் தானே நீங்கள். ஏன் குதிரைப் பந்தயத்தை வைத்து நடத்த விட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். குதிரைப் பந்தயம் இங்கே தமிழ் நாட்டில் வேண்டாம் என்று சொன்னால், அண்டை மாநிலத்தில் போய் குதிரைப் பந்தயத்தில் பணத்தைக் கட்டுவார்கள். எனவே தான் நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதில் ஏழைகள் பணம் கட்டுகிறார்கள். ஆகவே உள்ளே போகிறவர்களுக்குக் கட்டணமில்லை என்று விட்டுவிடுங்கள் என்று திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கட்டணம் இல்லாமல் விட்டுவிட்டால், பணம் இன்னும் அதிகமாகப் போகும். கட்டணம் இருப்பதால் இப்போது வடிக்கட்டி நிறுத்த முடிகிறது. குதிரை மீது பணம் கட்டிவிட்டு சிலர் ஜெயிக்கிறார்கள். பல பேர் வெளியே வரும்போது பார்த்தால் எப்படியிருப்பார்கள் என்று தெரியும். பணத்தை இழந்தவர்கள் நிறைய உண்டு. சம்பாதிப்பவர்களும் உண்டு. குதிரைப் பந்தயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இப்போது இந்த அரசு முடிவு எடுப்பதற்கில்லை. இருக்கின்ற நிலை தொடரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்த மட்டில், பொதுவாக வரியை குறைக்கக் கூடாதா என்ற கருத்தை எல்லோரும் தெரிவித்தார்கள். அதுவும் சர்சார்ஜை குறைக்கக் கூடாதா என்று எல்லோரும் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். சர்சார்ஜ் என்பதில், அடிஷனல் சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறோம். 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள், எவ்வளவு வரி கட்டுகிறார்களோ அந்த வரியில் 5 சதவிகிதம் அரசாங்கத்திற்கு அவர்களே கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணத்தை பொது மக்களிடத்திலிருந்து வசூலிக்கக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.

இதில் உறுப்பினர் திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி தம்முடைய அனுபவத்தை ஒட்டி ஒன்று சொன்னார்கள். அப்படிப் பேசும்போது, பொது மக்களிடத்தில் வசூலிக்கக் கூடாது என்கிறார்கள். வியாபாரி ஏதோ முறையில் வசூலித்து விரிகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். ஏதோ சார்ஜ் என்று போடுகிறார்கள். அப்படி போட்டு வசூலித்து விரிகிறார்கள். அவைகளைப் பற்றி செலக்ட் கமிட்டியில் முழுமையாக உட்கார்ந்து பேசி, அதைத் தடுப்பது எப்படி என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். அதற்குண்டான சட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அவைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தடுக்கப்படும். இந்த வரியில் 50 சதவிகிதத்தை லோக்கல் போர்டுகளுக்குக் கொடுப்பது, அர்பன் டாக்ஸில் கூட லோக்கல் போர்டுக்குக் கொடுப்பது, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு சற்றி யிருக்கிற வளர்ச்சிக்காகக் கொடுப்பது என்ற புதிய யோசனையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் காலையில் தெரிவித்தார்கள். அதற்காக இந்தப் பணத்தை ஒதுக்குவதாக இருக்கிறது.

ஆகவே இந்த வரியைத் தள்ள வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் கேட்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கத்தினர் திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னார்கள், விவசாயிகள் விளைபொருளைக் கொண்டு வந்தால், இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி கிராம அதிகாரிகளின் சர்ட்டிபிகேட்டுடன் தான் கொண்டு வர வேண்டும்; சொந்த வயலில் விளைந்த விளைபொருட்கள் என்று சர்ட்டிபிகேட் கொண்டுவந்தால் செக் போஸ்டில் இருப்பவர்கள் உள்ளே விடுவார்கள். இதில் சில தவறுகள் சொல் கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகளிடம் சர்ட்டிபிகேட் கேட்கிறபோது விவ சாயிகளிடம் தவறுதலாக நடக்கிறார்கள், பணம் கேட்கிறார்கள், பணம் கொடுத்தால்தான் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை எப்படித் தவிர்க்க முடியும் என்று புரியவில்லை. கிராம அதிகாரிகள், கணக்குப் பிள்ளை, மணியக்காரர் கொடுத்தால் போதும் என்றிருப்பதை, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் கொடுத் தால் போதும் என்று திருத்தலாமா என்று நினைக்கிறேன். ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும் பணம் வாங்கிவிடுவார் என்று அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தால் வேறு யாரிடம் இந்த சான்றிதழ் வழங்கும் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது? யாரிடத்திலாவது ஒப்படைப்பதைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது. விவசாயிகளுக்குச் சங்கடம் இல்லாமல் இருப் பதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறேன்.

பர்மா அகதிகளைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். ஐம்பது ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு, பர்மா அகதிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அரசாங்கக் கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்யும் அகதி களுக்கு, 3 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக் கிறோம். இதை ஏன் ஒரு லட்ச ரூபாய் என்று உயர்த்தக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். 1 லட்ச ரூபாய் என்று உயர்த்துகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அப்போதும் ஏன் 2 லட்ச ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். பர்மா அகதிகளைப் பற்றி எனக்கு அக்கறை உண்டு.

திருச்சியில் இருக்கிற பர்மா அகதிகள் படுகின்ற கஷ்டங்களைச் சொன் னார்கள். 5,000 ரூபாய் கடையில் ஸ்டாக் இருந்தது. அங்கே சென்ற அதிகாரி பத்தால் பெருக்கி 50,000 ரூபாய் என்று போட்டு, அதற்கு வரி கட்ட வேண்டும் என்று போட்டுவிட்டார்கள் என்று ஆதாரத்தை வைத் துச் சொன்னார்கள்.

அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். தவறு செய்தால் அதி காரிகளை விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். பர்மா அகதிகளுக்கு

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 மார்ச் 26]

தொல்லை இருக்கக் கூடாது, இந்த அளவுக்குச் செய்யக் கூடாது என்பதை அதிகாரிகள் இதன் மூலம் தெரிந்து கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பர்மா அகதிகளுக்கு மேற்கொண்டு சலுகைகளை அளிக்க முடியுமா என்று யோசித்துத் தான் செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே பேசும்போது பல நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். மதராஸில் 60 கோடி ரூபாய்க்குப் பக்கமாக வரி வசூலிக்கிறார்கள். இதை ஏன் இன்னும் கொஞ்சம் லைட்டர் (Ligter) டிவிஷன் ஆக்கக் கூடாது என்றார்கள். நல்ல யோசனைதான். தனி நபர் குழு அறிக்கை வந்த பிறகு இது யோசிக்கப்படும். எப்படி குறைப்பது என்று அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று, அந்த இலாக்காவுக்குப் போதுமான இடவசதி கிடையாது. பொதுவாக சென்னையில் இருக்கிற இந்த இலாக்காவின் அலுவலகங்கள் எல்லாம் வாடகைக் கட்டிடத்தில் தான் இருக்கின்றன. இந்த இலாக்காவுக்காக தனியாக கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக விரைவில் இடம் பார்க்கச் சொல்லி யிருக்கிறோம். தனித் தனியாக சோனுக்கு (Zone) ஒரு இடம். மத்திய யூனிட் இலாக்காவுக்கு வேறு கட்டிடம். மொத்தமாக ஒரு பெரிய கட்டிடம் சட்ட அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதையும் கட்டினால் வியாபாரிகளுக்கு வசதியாகவும், அதிகாரிகளுக்கு வசதியாகவும் இருப்பதற்கு வகை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகளுக் கெல்லாம் டிரெயினிங் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இது யோசிக்க வேண்டிய ஒன்று.

இப்போது நான்கு பிரிவுகளாக இருக்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் விங், பிளேயிங் ஸ்குவாட் என்று நான்கு விதமாக இருக்கிறார்கள். நான்கு விதமாக இப்போது தொல்லை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த நான்கு பிரிவுகளும் தனித்தனியாக சோதனை போட்டாலும், வரி விதிக்கிறவர் ஒருவர் தான். ஸ்தலத்தில் இருக்கிற டெபுடி கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர் அல்லது அசிஸ்டெண்டு கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் தான் வரி விதிக்க வேண்டும். யார் சோதனை போட்டாலும் அவர்களிடத்தில் கொடுத்துவிட வேண்டும். இவர்கள் தான் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கு அதனால் தொல்லை ஏற்படாது. பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது எந்த வகையில் சாத்தியம் என்று தெரியவில்லை. அத்தகைய ஒரு அதிகாரி தேவை தானா என்று பார்த்து அதன் பிறகு செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இந்த இலாக்காவுக்குத் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பவர், டிபார்ட்மெண்ட் ஹெட் டாக் இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போதும் அத்தகைய அதிகாரிகளுக்குப் பதவி உயர்வுக்கு வழிகள் இருக்கின்றன.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டால் தான் வசதியாக இருக்கும். இது நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். ஸ்தலத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு உத்தியோக உயர்வு வேறு விதத்தில் எல்லாம் இருக்கும்போது, இதை நாம் எடுத்து விடுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து சினிமாக்கள் காட்சி டிக்கெட் மோசடி பற்றி திரு. வகாப் அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள். டிக்கெட் மோசடி ஏராளமாக நடக்கிறது. அரசுக்கு அது தெரிய வந்திருக்கிறது. சராசரியாக ஒரு கொட்டகைக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதைக் கணக்கிட்டுச் சொன்னார்கள். இப்போது ரீங் சினிமா கொட்டகை வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 7 ரூபாய் தான் கொடுக்கிறார்கள். மிச்சம் உள்ள பணம் முழுவதும் என்ன ஆகிறது என்று நீங்களே தெரிந்து கொள்ளலாம். எனவே, அவர்கள் ஏய்ப்பு செய்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதைத் தடுக்க பல நடவடிக்கைகளைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பது புதிதாக இருப்பதால் தீர யோசித்துத் தான் செய்யவேண்டும். அதைப்பற்றிப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாராயத்திற்கு வரி போடுவதைப்போல கள்ளுக்கும் ஏன் வரிப் போடக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். கள்ளுக்கு வரி போடுவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மரத்திலிருந்து எவ்வளவு கள் இறக்கப்பட்டது, எத்தனை பானைகளில் இறக்கப்பட்டது என்பதையெல்லாம் அதிகாரிகள் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு சோதித்துப் பார்ப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் கள்ளுக்கு வரி விதிக்கப் படவில்லை. ஆனால் சாராயத்திற்கு அது உற்பத்தியாகின்ற இடத்திலேயே வரி போடப்பட்டுவிருக்கிறது. அது சுலபமாக இருக்கிறது. அதற்கும் பல முனை வரி போட்டால் சிரமமாகத்தான் இருக்கும். அதனால் ஒருமுனை வரியாக எவ்வளவு போட முடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாகச் சாராயத் திற்கு வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அண்டை மாநிலங்களில் இருப்பதைப்போல நமது மாநிலத்திலும் பல பொருட்களுக்கு வரியை நீக்க வேண்டும் அல்லது குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பல வரிகளை நாமும் குறைத்திருக்கிறோம். வெளிநாடுகளுக்குப் போகக்கூடிய பொருட்களாக இருந்தால் வேறு மாநிலங்களில் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போலவே நம்முடைய மாநிலத்திலும் சலுகை அளித்திருக்கிறோம்.

உதாரணமாக மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் “பாடி பில்லிங்” செய்வதற்கு வரி இல்லை. நமது மாநிலத்தில் 14 சதவிகிதம் வரி போட்டிருந்தோம். அண்மையில் இலங்கையிலிருந்து டி.வி.எஸ். கம்பெனிக்கு 200 பஸ் பாடி கட்ட வேண்டுமென்று ஆர்டர் கொடுத்தார்கள். அதற்கு வரி விலக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். எப்படி வரி விலக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று நான் கேட்டேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 மார்ச் 26]

மகாராஷ்டிரத்தில் இதுபோன்ற தொழில்களுக்கு என்று வரி விதிக்கப் படவில்லை. இங்கே மட்டும் வரி விதிப்பதாக இருந்தால் தொழில் நமது மாநிலத்தைவிட்டுப் போய்விடும் என்றார்கள். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்தால் இங்கே தொழில் பெருகும், வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும், தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

ஆகவே, இருக்கின்ற நிலைமைகளை உத்தேசித்துப் பார்த்து, நாழும் மற்ற மாநிலங்களைப்போல இப்படிப்பட்ட தொழில்களுக்கு வரிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம். மேலும் எந்தெந்தத் தொழிலுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க முடியுமோ அவைகளுக்கு எல்லாம் விலக்களிக்கும் முறையில் வரிவிதிப்புக் கொள்கையை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, “ராஷனலைசேஷன் ஆஃப் டாக்ஸ்” பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை யெல்லாம் பரிசீலித்து எவ்வாறு செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தீர யோசித்து முடிவு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை விளக்குவதற்காக இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது சம்பிரதாயத்திற்காகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டு தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று மானியத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பங்களாதேஷ் வரியை எப்ரல் 1-ந் தேதியிலிருந்தும் மத்திய அரசாங்கம் வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அதைப் போல இங்கேயும் போட்டிருக்கிற வரியைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நாம் பங்களாதேஷ் வரியைப்பற்றி இங்கே விவாதிக்க வில்லை. விற்பனை வரியைப்பற்றித்தான் விவாதித்தோம். பங்களாதேஷ் வரியைப் பற்றி ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழக அரசின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்காகத்தான் அந்த வரியைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM :—When the Hon. Minister was saying about book-makers, he was saying that if the figure given is Rs. 1,000 it is calculated as Rs. 10,000. When there are bookies it used to be there. For the information of the Hon. Minister, I would say that when they walk they would just show their two fingers. That means it is Rs. 2 lakhs and it is known only to the backer and the bookie. I would like to know what is the surcharge that is being collected on the Rs. 118 lakhs. What is the expectation?

1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்களின் வினாவிற்கான புள்ளிவிபரம் என்னிடத்தில் இல்லை. அவர்கள் சொல்லுகின்ற கெடுதல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். அரசு ஓராண்டு காலத்திற்கு பரிசீலாத்தமாக “புக் மேக்கர்லை” ரத்து செய்திருக்கிறது. அதனால் ஏதாவது பாதிப்பு ஏற்படுமானால் அது பெரும் பணக்காரர்களுக்குத்தான் ; ஏழைகளுக்கு அல்ல.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : அவர்கள் ஒரு 10 பேர்கள்தான் இருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பணக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுவது பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த ஓராண்டு காலம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து மேற்கொண்டு முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : “காம்பொனன்ட்ஸுக்கு” 2½ சதவிகிதம் வரி இருந்தது. அது இப்போது 3 சதவிகிதமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை பழையபடி 2½ சதவிகிதத்திற்கோ அல்லது 2 சதவிகிதத்திற்கோ கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நாங்கள் பொதுவாக இந்த வரி விதிப்பு முறையை எப்படி நல்லமுறையிலே மாற்றி அமைப்பது என்பதைப் பற்றித் தனி நபர் குழுவிடம் யோசனைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய அறிக்கை வந்த பிறகு அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அரசு முடிவு செய்யும்.

திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, செக்ஷன் 7-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரியைப் பற்றிச் சொன்னேன். ரவா, கோதுமை, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகளை விற்பனைச் செய்வதை சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் எற்கெனவே செக்ஷன் 7-ல் விதிக்கப்பட்ட வரியே இப்போதும் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இந்தப் பொருள்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்னால் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் நடைபெறுகிறது என்றால் இப்போது 50,000 ரூபாய்க்குத்தான் வியாபாரம் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, அந்த அளவுக்கு வரியைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் பற்றி பதில் சொல்ல வேண்டாம் என்றுதான் விட்டுவிட்டேன். அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வியாபாரத்தில் இந்த ரவா, கோதுமை, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள் மட்டும் 50,000 ரூபாய்க்கு இருந்திருக்கிறது. இது நம்பப் கூடியதாக இல்லை. அப்படியே இருந்தாலும் எந்த அளவுக்கு விற்பனை செய்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத் தான் வரி போடுகிறார்கள். இன்னும் டாக்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டிலே ஒரு முறை உண்டு. சென்ற ஆண்டு கட்டிய மாதிரியே அடுத்தாண்டும் கட்ட வேண்டும். பணத்தைக் கட்டிய பிறகு இறுதியில் கணக்குப் பார்த்து, அதிகமாகக் கட்டியிருந்தால் கூகையில் கொடுக்க மாட்டார்கள், அடுத்தாண்டு

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 மார்ச் 26]

கணக்கில் வரவு வைத்துக் கொள்வார்கள். இந்தமாதிரி அட்வான்ஸாக வசூலித்து அடுத்தாண்டு கணக்கில் அட்ஜஸ்ட் செய்துகொள்வார்கள். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல இதிலே தொல்லைகள் ஏதும் ஏற்படாமல் இருக்க அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொள்வேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : அமைச்சரவர்கள் பதிலளிக்கும்போது விவசாயிகள் உற்பத்திச் செய்கின்ற உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டுபோகும்போது “சர்டிபிகேட்” வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்; அதைப் பெறுவதில் சிரமம் இருக்கிறது; கணக்கப்பிள்ளை, மணியம் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதில் சங்கடங்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை மாற்றி அமைக்க பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களுக்கு சான்றிதழ் வழங்கக்கூடிய அதிகாரத்தை வழங்கலாமா என்று யோசிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இப்போது பணம் பெறாமல் சர்டிபிகேட் கொடுப்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான். இங்கே கூட காலையிலே இரண்டு மணி நேரத்திற்குமேல் சர்டிபிகேட் கொடுக்கிறோம். ஆகவே, இந்த உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சர்டிபிகேட் வழங்கினால் வசதியாக இருக்கும். அதனால் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சான்றிதழ் வழங்கினால் போதும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போது காண்டக்ட் சர்டிபிகேட் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். ஆனால் அவர்கள் விளைபொருட்களுக்கு “சர்டிபிகேட்” கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்காது. என்னென்ன பொருள்கள் விளைகின்றன என்று பார்த்து கணக்கப் பிள்ளை, மணியம் இவர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும். அவர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னதால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்; ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் கொடுத்தால் போதுமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னேன். எல்லோரும் இப்படித் தவறு செய்கிறார்கள். அதனால் மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் யாரிடமாவது பொறுப்பை ஒப்படைத்துதான் தீரவேண்டும். அதை நல்லமுறையிலே பரிசீலனை செய்து பார்த்து முடிவு செய்யப்படும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வீராசாமி அவர்கள் இருப்பது சென்னையில், ஆற்காட்டிலே என்ன விளைகிறது என்பது அவருக்கு எப்படித் தெரியும்?

திரு. நா. வீராசாமி : நான் இருப்பது சென்னையில்தான். இருந்தாலும் சர்டிபிகேட் இருப்பது ஆற்காட்டில்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது. இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கையின் மீது வாக்கெடுப்பு.

1973 மார்ச் 26]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

நிதிக்கோரிக்கை எண் 4-க்கு திரு. ஆர்.பொன்னப்பநாடார், திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எ. வகாப், திருமதி த. ந. அனந்த நாயகி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லை யாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், எணைய வரி களும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,11,31,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிந்து, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6-52 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகள்.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

86. Notification issued with G.O. Ms. No. 2332, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd November 1972, in regard to dissolution of the Talanayar Panchayat Union Council with effect on and from the 6th November 1972 and reconstitution of the Panchayat Council with effect on and from the 6th March 1973. [Laid on the Table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958.)]

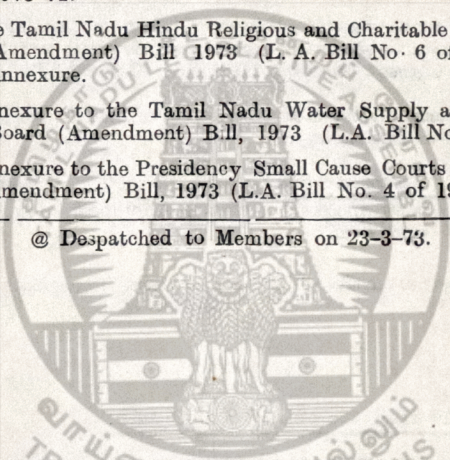
87. Notification issued with G.O. Ms. No. 2190, Home, dated the 21st August 1972 in regard to an amendment to Rule 70 of the Tamil Nadu Children Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 44 (4) of the Tamil Nadu Children Act, 1920 (Tamil Nadu Act IV of 1920).]

[1973 மார்ச் 26]

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

- @ 136. Policy Note on Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. (English and Tamil.)
- @ 137. Policy Note on Demand No. 4—General Sales Tax and Other Taxes and Duties. (English and Tamil.)
- @ 138. Commercial Budget on Dairy Development Department, 1973-74.
- @ 139. The Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill 1973 (L. A. Bill No. 6 of 1973) with Annexure.
- @ 140. Annexure to the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board (Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 5 of 1973).
- 141. Annexure to the Presidency Small Cause Courts (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 4 of 1973).

@ Despatched to Members on 23-3-73.

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 26]

இணைப்பு I.

(500-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பை காண்க.)

மானியக் கோரிக்கை 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள்

1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட
மதிப்பீடு—ரூ. 2,02,28,900.பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை—கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

உணவு வகைகளில் ஊட்டச் சத்து நிறைந்தது பால். சிறு குழந்தைகள் முதல் முதியோர் வரை நாள்தோறும் பால் உண்டு வருவது அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பது அனைவரும் அறிந்ததாகும். எனவே மக்கள் நல்வாழ்விற்கு உறுதுணை பயக்கும் பாலையும், பாலிலிருந்து கிடைக்கும் மற்ற ஊட்டச் சத்து மிக்கப் பொருள்களையும் எளிய மக்களும் வாங்கி உண்ணும் வகையில் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் தமிழக பால் வளர்ச்சிப் பெருக்குத் துறை செயல்பட்டு வருகிறது.

இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பெரும்பகுதி மக்கள் விவசாயத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் ஆண்டு முழுவதற்கும், விவசாயத் துறையில் வேலையில்லாக் காரணத்தாலும், வாழ்க்கைக்கு தேவையான ஊதியம் கிடைக்காத காரணத்தாலும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பால் வளர்ச்சித் தொழிலை ஒரு துணைத் தொழிலாக மேற்கொண்டுள்ளனர். நாடெங்கும் பாலிக் கிடக்கும் இவ் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்தி செய்யும் பாலினைச் சேகரித்து நகர்ப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு விநியோகிப்பதையும், உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு வகை செய்வதையும் பால் பெருக்கு வளர்ச்சித் துறை தனது தலையாய பணிகளாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வந்துள்ளது.

சுற்றுப்புற சூழ்நிலை காரணமாக பால் வெகுவிரைவில் கெட்டுப் போகக்கூடியதாகையால் பால் கறந்த நிலையில் தொடங்கி அது நுகர்வோர் கரத்தை அடையும் வரை மிகவும் கவனமாக அதைக் காப்பாற்ற வேண்டியுள்ளது. இதனை உரிய வகையில் செய்திடவும், கிராமப் புறங்களில் உற்பத்தியாகும் பாலைச் சேகரித்தல், பதப்படுத்துதல், அனுப்புதல், விற்பனை செய்தல் போன்ற பார்பண்ணையின்பாற்பட்ட வணிக வளர்ச்சிப் பணிகளைத் திறம்படச் செயல்படுத்தவும், அதே நேரத்தில் பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்து உதவிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்காகவும் தமிழ்நாடு அரசு சென்ற ஆண்டில் “தமிழ்நாடு பார்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்” ஒன்றினை அமைத்தது. இக் கழகம் தனது முதற்கட்ட பணியாக சென்னையை அடுத்துள்ள மாதவரம் மத்திய பால் பண்ணையின் நிருவாகப் பொறுப்பினை மேற்கொண்டது. அப்பால் பண்ணைக்குச்